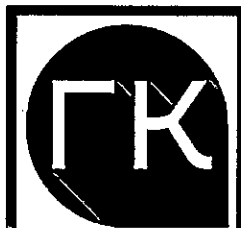


ГРОМАДСЬКИЙ



КОНТРОЛЬ

Дніпропетровський окружний адміністративний суд

49089, м. Дніпро, вул. Академіка Янгеля, буд. 4;

Електронна адреса: inbox@adm.dp.court.gov.ua

Позивач: Громадська організація «ПЛАТФОРМА ГРОМАДСЬКИЙ КОНТРОЛЬ»

Код ЄДРПОУ 39689459;

Місцезнаходження: 49000, м. Дніпро, вул. Ульянова, буд. 24, оф. 9;

Адреса для листування: 49000, м. Дніпро, пр. Дмитра Яворницького, буд. 62, а/с 7;

Телефон: +38 056-717-07-04;

Електронна адреса: gromkontrol.ua@gmail.com;

Позивач має зареєстрований електронний кабінет в підсистемі "Електронний Суд"

Інші реквізити та засоби зв'язку відсутні

Відповідач: Адміністрація Державної прикордонної служби України

Код ЄДРПОУ 00034039;

адреса: вул. Володимирська, 26, м. Київ, 01001, Україна

E-mail: adpsu@dpsu.gov.ua ;

Тел./факс: (044) 235-11-00;

Телефон: (044).239-84-80

Відповідач має зареєстрований електронний кабінет в підсистемі "Електронний суд"

Інші реквізити та засоби зв'язку Позивачу невідомі

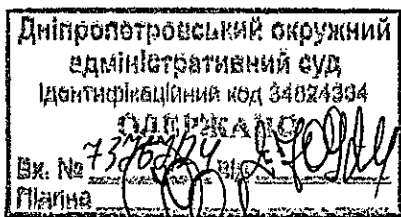
Позов немайнового характеру

Судовий збір: 3 028,00 грн.

ПОЗОВНА ЗАЯВА

про визнання дій/бездіяльності протиправними, зобов'язання вчинити певні дії

1. Обставини справи



Юридична адреса:
49000, м. Дніпро
вул. Ульянова, 24, офіс 9

Поштова адреса:
49000, м. Дніпро
пр. Д. Яворницького, 62, а/с 7

ЄДРПОУ 39689459
Тел. +38(056) 717 07 04

gromkontrol.ua@gmail.com
www.gromko.dp.ua
 [gromkontrol.ua](https://www.facebook.com/gromkontrol.ua)

Відповідно до п. 1.1 Статуту, Громадська організація «Платформа Громадський Контроль» (надалі - Позивач) є громадською організацією, яка об'єднує громадян України на засадах вільності, рівноправності.

Відповідно до п. 2.1 Статуту, метою діяльності організації є сприяння на громадських засадах забезпеченню системного запобігання, виявленню та припиненню корупційних правопорушень, слідкування за неухильним додержанням посадовими особами органів державної влади та органів місцевого самоврядування, при здійсненні ними своїх повноважень, вимог чинного законодавства.

Відповідно до абз. 3 п. 2.2. Статуту, організація ставить перед собою завдання сприяти реалізації принципів демократії, верховенства права, дотримання прав та інтересів людини і громадянина в усіх сферах життя, соціальної солідарності громадян та соціальної справедливості.

Завданнями ГО «Платформа Громадський контроль» зокрема є:

- сприяння реалізації принципів демократії, верховенства права, дотримання прав та інтересів людини та громадянина в усіх сферах життя, соціальної солідарності громадян та соціальної справедливості;
- сприяння виявленню проявів корупції та неефективного керівництва (управління);
- консолідація зусиль щодо проведення громадських слухань та встановлення рівня корумпованості, корупційних схем та пошук відповідальних осіб;
- доведення до відома громадян отриманих на публічні запити відомостей щодо корумпованості органів місцевого самоврядування, висвітлення у засобах масової інформації отриманих документів та схем, будь-яких проявів корупції, марнотратства, неефективного управління (менеджменту), відсутності покарання.

Для реалізації мети та завдань, передбачених Статутом, Позивач має право в установленому Законом порядку, зокрема, запитувати та отримувати публічну інформацію, інформувати населення через засоби масової інформації про виявлення та усунення проявів корупції та неефективного керівництва (управління) в органах місцевого самоврядування, одержувати від органів державної влади та місцевого самоврядування інформацію, необхідну для реалізації своїх цілей та завдань.

20.09.2024 – Громадською організацією «Платформа Громадський Контроль», реалізуючи завдання та цілі, передбачені Статутом, **було направлено Інформаційний запит № 2013 на доступ до інформації, вихідний номер: №2013/24 від 20.09.2024** (надалі – Інформаційний запит №2013/24 від 20.09.2024) на адресу Голови Державної прикордонної служби України Дейнейка С. В. щодо отримання публічної інформації.

Відповідно до Інформаційного запиту №2013/24 від 20.09.2024, Громадською організацією «Платформа Громадський Контроль» у строки, визначені Законом України «Про доступ до публічної інформації», **було запитано:**

“Копії наступних документів за період з 24.02.2022 р. по день отримання цього запиту щодо Кривошеєва Євгена Валерійовича (Дата народження: 16.04.1986 р. у місті Дніпропетровськ),

Пустового Сергія Володимировича (Дата народження: 11.06.1985 р. у місті Дніпропетровськ),
Примакова Каміля Юрійовича (Дата народження: 01.02.1985 р. у місті Дніпропетровськ):

- *Всі листи до Державної прикордонної служби України від Дніпровської міської ради та/або її депутатів та/або її виконавчих органів та/або їхніх посадових осіб щодо службових відряджень за кордон вищезазначених депутатів Дніпровської міської ради з копіями всіх доданих до них документів, в тому числі самих рішень (наказів) про відрядження.*
- *Інформація та документи щодо дат та підстав перетину державного кордону України (виїзду та в'їзду) вищезазначеними депутатами Дніпровської міської ради.*
- *За відсутності у вас копій документів, які запитуються, надати їх повну назву з ідентифікуючими ознаками, які були підставою для перетину державного кордону кожним з вищезазначених громадян."*

У відповідь на вищезазначені запити Адміністрацією Державної прикордонної служби України було надано лист-відповідь від 24.09.2024 року №02.3/ЗПІ-1616/1423 відповідно до якого Відповідачем було відмовлено у наданні запитуваної інформації.

2. Аргументація Адміністрації Державної прикордонної служби України при відмові у наданні запитуваної інформації.

Відмовляючи у наданні відповіді на запитувану публічну інформацію, Адміністрація Державної прикордонної служби України дійшла висновку, що запитувана інформація відноситься до інформації з обмеженим доступом, зазначивши наступне:

"Інформація про перетинання особою державного кордону є інформацією з обмеженим доступом та стосується приватного життя особи, захист її від неналежного поширення забезпечується Конституцією України, законами України «Про інформацію», «Про захист персональних даних», а тому може поширюватися лише за згодою особи або в інших, передбачених законом, випадках".

Проаналізувавши дану тезу, очевидним є факт, що дане твердження повністю суперечить положенням чинного законодавства, беручи до уваги таке.

3. Правове обґрунтування в частині протиправного ненадання запитуваної інформації

3.1 Щодо незастосування розпорядником інформації "трискладового тесту" під час обмеження доступу до запитуваної інформації

Запитувана інформація є відкритою, крім випадків, встановлених законом. Обмеження доступу до інформації здійснюється відповідно до закону при дотриманні сукупності вимог, визначених п. 1-3 ч. 2 ст. 6 Закону України "Про доступ до публічної інформації". Обмеження доступу до конкретної інформації допускається за умови застосування її розпорядником у сукупності вимог п. 1-3 ч. 2 ст. 6 Закону України "Про доступ до публічної інформації", а саме:

- виключно в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку;
- розголошення інформації може завдати істотної шкоди;
- шкода від оприлюднення такої інформації переважає суспільний інтерес.

Отже, вказані вимоги складають собою «трискладовий тест», який має застосовуватися розпорядником інформації під час віднесення будь-якої інформації до публічної інформації з обмеженим доступом. За умови додержання сукупності всіх трьох підстав може бути обмежено доступ до інформації (постанова Пленуму Вищого адміністративного суду України від 29 вересня 2016 року №10 «Про практику застосування адміністративними судами законодавства про доступ до публічної інформації»)

Відповідно до Постанови КАС у складі Верховного Суду від 21 вересня 2018 року у справі № 820/5938/16 з аналізу статті 6 Закону № 2939-VI вбачається можливість розпорядника інформації обмежувати доступ до запитуваної інформації виключно при дотриманні визначених вимог. Тобто, розпорядник у відповіді на запит вказує, якому саме з інтересів загрожує розголошення запитуваної інформації, в чому полягає істотність шкоди цим інтересам від її розголошення, чому шкода від оприлюднення такої інформації переважає право громадськості знати цю інформацію. Лише тоді дана відмова буде вважатися обґрунтованою та такою, що здійснена у відповідності до норм Закону № 2939-VI.

Таким чином, розпорядник інформації у разі відмови у доступі до публічної інформації має чітко вказати:

1) якому з перелічених у пункті 1 частини другої статті 6 Закону України "Про доступ до публічної інформації" відповідає обмеження, а також чому обмеження доступу відповідає зазначеному інтересу (інтересам);

2) у чому конкретно полягає шкода правомірному інтересу (інтересам); яким є причинно-наслідковий зв'язок між наданням доступу та можливим настанням шкоди; чому ця шкода є істотною; яка ймовірність настання шкоди внаслідок надання доступу до інформації (пункт 2 частини другої статті 6 Закону України "Про доступ до публічної інформації")

3) чому шкода від надання інформації переважає суспільний інтерес в її отриманні (пункт 3 частини другої статті 6 Закону України "Про доступ до публічної інформації".)

Відсутність висновку розпорядника інформації щодо наявності хоча б однієї з трьох складових «трискладового тесту» означає, що відмова у доступі до публічної інформації є необґрунтованою.

Аналогічна правова позиція викладена у постанові Верховного Суду від 18 липня 2019 року у справі №554/11837/14-а та впливає з постанови Великої Палати Верховного Суду від 10 грудня 2019 року у справі №9901/249/19.

Оскільки, відмовляючи у задоволенні запиту на інформацію, розпорядник інформації - Адміністрація Державної прикордонної служби України не застосовував "трискладового тесту", це є підставою для визнання такої відмови розпорядника протиправною.

3.2 Щодо відкритості запитуваної інформації

Відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України "Про доступ до публічної інформації" публічна інформація є відкритою, крім випадків, встановлених законом.

Такі випадки встановлені ч. 1 ст. 6 Закону України "Про доступ до публічної інформації", згідно з якою публічною інформацією з обмеженим доступом, є: 1) конфіденційна інформація; 2) таємна інформація; 3) службова інформація.

Відповідно до ст. 7 Закону України "Про доступ до публічної інформації" конфіденційна інформація - інформація, доступ до якої обмежено фізичною або юридичною особою, крім суб'єктів владних повноважень, та яка може поширюватися у визначеному ними порядку за їхнім бажанням відповідно до передбачених ними умов. Не може бути віднесена до конфіденційної інформація, зазначена в частині першій і другій статті 13 цього Закону.

Розпорядники інформації, визначені частиною першою статті 13 цього Закону, які володіють конфіденційною інформацією, можуть поширювати її лише за згодою осіб, які обмежили доступ до інформації, а за відсутності такої згоди - лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини.

Водночас, відповідно до ч. 2 ст. 5 Закону України «Про захист персональних даних», не є конфіденційною інформацією персональні дані, що стосуються здійснення особою, уповноваженою на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, посадових чи службових повноважень.

В даному випадку нами запитувалась інформація про осіб, уповноважених на виконання функцій місцевого самоврядування, та напряму стосується виконання їх повноважень, а відтак, норми, які захищають фізичну особу не поширюються на особу, уповноважену на виконання функцій місцевого самоврядування, а, отже, інформація є відкритою.

Водночас, варто наголосити, що Громадською організацією "Платформа Громадський контроль" не запитувалась інформація, яка є конфіденційною, адже відомості щодо перетину державного кордону України особами, уповноваженими на виконання функцій місцевого самоврядування, під час здійснення покладених на них повноважень, а саме приводом для виїзду стала участь депутатів Дніпровської міської ради участі у конференції із відбудови, не є інформацією з обмеженим доступом.

Також звертаємо увагу суду, що перетинання кордону не прирівнюється до місця перебування, а тому запитувана інформація не є інформацією з обмеженим доступом та не може свідчити про точне місце перебування депутата.

Окремо, хочемо звернути увагу, що рішенням Конституційного Суду України від 20 січня 2012 року № 2-рп/2012 у справі за конституційним поданням Жашківської районної ради Черкаської області щодо офіційного тлумачення положень частин першої, другої статті 32, частин другої, третьої статті 34 Конституції України визначено:

"Вирішуючи питання щодо конфіденційності інформації про особу, яка займає посаду, пов'язану зі здійсненням функцій держави або органів місцевого самоврядування, та членів її сім'ї, Конституційний Суд України виходить з такого, що належність інформації про фізичну особу до конфіденційної визначається в кожному конкретному випадку.

Перебування особи на посаді, пов'язаній зі здійсненням функцій держави або органів місцевого самоврядування, передбачає не тільки гарантії захисту прав цієї особи, а й додаткові правові обтяження.

Публічний характер як самих органів-суб'єктів владних повноважень, так і їх посадових осіб вимагає оприлюднення певної інформації для формування громадської думки про довіру до влади та підтримку її авторитету у суспільстві.

Парламентська Асамблея Ради Європи у своїй Резолюції від 25 грудня 2008 року № 1165 (1998) вказала, що публічні особи повинні усвідомлювати, що особливий статус, який вони мають у суспільстві, автоматично збільшує рівень тиску на приватність їхнього життя (пункт б).

З урахуванням наведеного вище висновку у Рішенні Конституційного Суду України від 20 січня 2012 року № 2-рп/2012, вважаємо, що оскільки запитувана інформація не стосується особистого життя депутатів, а стосується службових відряджень за кордон і напряду пов'язана з виконанням покладених на них законом повноважень, а перебування цих осіб на посаді, пов'язаній зі здійсненням функцій органів місцевого самоврядування, передбачає додаткові правові обтяження, то в даному випадку надання запитуваної інформації не буде втручанням в особисте і сімейне життя і жодним чином не порушує право на приватність.

Аналогічних висновків дійшов Дніпропетровський окружний адміністративний суд в Рішенні від 22 грудня 2023 року в адміністративній справі №160/9340/23, яке було залишено без змін Постановою Третього апеляційного адміністративного суду від 05 червня 2024 року в справі №160/9340/23 за позовною заявою Громадська організація «Люстраційна антикорупційна рада Придніпров'я» до Головного центру обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України про визнання протиправною бездіяльність та зобов'язання вчинити дії, яка полягає у відмові надати інформацію на запит щодо коли/де перетинав кордон України, із зазначенням дат перетину кордону, депутат Дніпропетровської обласної ради (до 25.11.2022 року займав посаду першого заступника голови Дніпропетровської обласної ради) Гуфман Геннадій Леонідович за період з 01.01.2022 року по 08.02.2023 року.

3.3 Щодо наявності запитуваної інформації у Державної прикордонної служби

Відповідно до ч. 1 ст. 1 Закону України «Про доступ до публічної інформації», публічна інформація – це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом.

У разі введення в Україні воєнного стану депутати місцевих рад, а керівники структурних підрозділів органів місцевого самоврядування і працівники, які заброньовані на період мобілізації та на воєнний час за органами місцевого самоврядування, мають право перетинати

державний кордон на підставі відповідних рішень про службові відрядження (пункт 2-14 Правил перетинання державного кордону громадянами України).

Такими чином, відповідно до Постанови від 27 січня 1995 р. №57 депутати мають право перетинати державний кордон лише у депутатських справах, на підставі відповідних рішень про службові відрядження.

Перетин кордону як і відрядження депутата неможливі без відповідного документального оформлення документів.

Враховуючи, що оформлення службового відрядження (відповідного рішення) та перетин кордону можливе лише на підставі відповідних рішень про службові відрядження, тобто інформації, яка задокументована на будь-яких носіях інформації, очевидно, що інформація яку запитує Позивач є відкритою та має бути надана розпорядником.

4. Щодо суспільної важливості запитуваної інформації

Як вже зазначалося, Відповідачем не надано жодних доказів на підтвердження того факту, що запитувана інформація є інформацією з обмеженим доступом.

Проте навіть якщо припустити, що така інформація може бути обмеженою у доступі, вона все одно має бути надана беручи до уваги таке.

Статтею 29 Закону України «Про інформацію» передбачено, що інформація з обмеженим доступом може бути поширена, якщо вона є суспільно необхідною, тобто є предметом суспільного інтересу, і право громадськості знати цю інформацію переважає потенційну шкоду від її поширення.

Пунктом 6.4 Постанови Пленуму ВАСУ від 29.09.2016 року № 10 передбачено, що при визначенні того, чи є суспільний інтерес в отриманні інформації, суди повинні враховувати таке.

З урахуванням положень частини другої статті 29 Закону України "Про інформацію" предметом суспільного інтересу вважається інформація, яка свідчить про загрозу державному суверенітету, територіальній цілісності України; забезпечує реалізацію конституційних прав, свобод і обов'язків; свідчить про можливість порушення прав людини, введення громадськості в оману, шкідливі екологічні та інші негативні наслідки діяльності (бездіяльності) фізичних або юридичних осіб тощо.

Перелік видів інформації, що може бути предметом суспільного інтересу, не є вичерпним.

Запитувану інформацію Позивач вважає суспільно важливою, адже вона стосується підстав для перетину державного кордону місцевими депутатами Дніпровської міської ради.

Так, у засобах масової інформації та соціальних мережах почали з'являтися новини та повідомлення щодо того, що частина депутатів Дніпровської міської ради, зокрема:

- Кривошеев Євген Валерійович (Обраний від Дніпровської міської організації ПОЛІТИЧНОЇ ПАРТІЇ "ПРОПОЗИЦІЯ", Голова постійної комісії міської ради з питань архітектури, містобудування та земельних відносин);

- Пустовий Сергій Володимирович (Обраний від Дніпровської міської організації ПОЛІТИЧНОЇ ПАРТІЇ "ПРОПОЗИЦІЯ", Заступник голови постійної комісії міської ради з питань архітектури, містобудування та земельних відносин);
- Примаков Каміль Юрійович (Обраний від Дніпропетровської територіальної організації ПОЛІТИЧНОЇ ПАРТІЇ "ЄВРОПЕЙСЬКА СОЛІДАРНІСТЬ", Голова депутатської фракції ПОЛІТИЧНОЇ ПАРТІЇ "ЄВРОПЕЙСЬКА СОЛІДАРНІСТЬ")

виїхавши під час воєнного стану за кордон на підставі оформлених у Дніпровській міській раді службових відряджень для участі у конференції із відбудови, насправді відпочивали на Мальдівах у розкішному готелі, демонструючи коштовні ювелірні прикраси, споживаючи алкоголь, розважаючись тощо.

Зокрема, але не виключно зазначена інформація відображена у наступних інформаційних повідомленнях:

- Депутати мера Дніпра Філатова влаштували мега-вечірку на Мальдівах, поки місто бомбили російські ракети (<https://t.me/truexanewsua/98388>) **734,8 тисяч переглядів**
- Депутати мера Дніпра Філатова влаштували мега-вечірку на Мальдівах, поки місто бомбили російські ракети (<https://t.me/batalionmonako/27573>) **185,5 тисяч переглядів**
- «Мальдивская солидарность»: цена драгоценностей депутата от Порошенко, которого поймали на лакшери-курорте – более 10 млн грн (<https://t.me/insiderUKR/83544>) **350,2 тис. переглядів**
- Мальдивы, омары, просекко, ювелирка за 300 тыс. евро: как депутаты мэра Днепра отгуляли на лакшери курорте (<https://t.me/insiderUKR/83065>) **441,1 тис. переглядів**
- Депутати Філатова потрапили в гучний скандал: запаливали на Мальдівах під час "відрядження" (<https://www.unian.ua/politics/deputati-filatova-potrapili-v-guchniy-skandal-zapalyvali-na-maldivah-pid-chas-vidryadzhennya-novini-dnipra-12759246.html>) - **11,3 тисяч переглядів**
- Депутати міськради Дніпра відпочивали на Мальдівах замість участі у міжнародній конференції з відновлення (<https://www.osoby.com.ua/deputaty-miskrady-dnipra-vidpochyvaly-na-maldivah-zamist-uchasti-u-mizhnarodnij-konferencziyi-z-vidnovlennya/>) - **1.13 тис. переглядів**
- Депутати з фракції мера Дніпра замість відрядження відпочивали на Мальдівах (<https://scotch.glavcom.ua/showbiz/deputati-z-fraktsiji-mera-dnipra-zamist-vidryadzhennja-vidpochivali-na-maldivakh-zmi-1020811.html>)
- Кому війна, кому Мальдіви: Чому депутати і чиновники не бояться Коліївщини (<https://www.depo.ua/ukr/politics/komu-viyna-komu-maldivi-chomu-deputati-i-chinovniki-ne-boyatsya-koliiyshchini-202409181463410>)
- Омари, просеко, ювелірка за 300 тисяч евро: як дніпровські депутати відгуляли на Мальдівах (<https://d1.ua/omary-prosyeko-yuvelirka-za-300-tysyach-yevro-yak-dniprovski-deputaty-vidgulyaly-na-maldivah-video>)

Запитувана інформація в умовах повномасштабної збройної агресії російської федерації проти України є надзвичайна суспільно важливою оскільки стосується фундаментальних питань соціальної справедливості та відповідальної (або ж безвідповідальної) поведінки

обраних територіальної громадою місцевих депутатів, що також підтверджується сотисячними переглядами публікацій ЗМІ та хвилею громадського обурення в коментарях до цих публікацій.

З огляду на характер суспільно необхідної інформації законодавство не надає вичерпного визначення цього поняття. Гнучкість законодавства в цьому аспекті виправдано надає судам можливість визначати, чи є конкретна інформація суспільно необхідною, з урахуванням індивідуальних обставин справи.

Таким чином, оцінюючи конкретну інформацію на предмет наявності суспільного інтересу до неї, суди повинні застосовувати певні критерії.

Так, наприклад, інформація може вважатись суспільно необхідною, якщо її поширення сприяє зокрема:

- дискусії з питань, що хвилюють суспільство чи його частину, необхідності роз'яснення питань, які важливі для актуальної суспільної дискусії;
- з'ясуванню та розумінню причин, які лежать в основі рішень, які приймає державний орган, орган місцевого самоврядування, його службова чи посадова особа;
- посиленню підзвітності і підконтрольності влади суспільству загалом, у тому числі шляхом забезпечення прозорості процесу підготовки і прийняття владних рішень;
- виявленню шкідливих для людини наслідків діяльності (бездіяльності) фізичних або юридичних осіб;
- інформуванню про діяльність органів публічної влади (державних органів, органів місцевого самоврядування), про їхні внутрішні правила, організацію роботи тощо;
- інформуванню про діяльність та поведінку публічних осіб, тобто осіб, які обіймають посади публічної служби та/або користуються публічними ресурсами, а також, у ширшому значенні, осіб, які відіграють певну роль у громадському житті - в політиці, економіці, мистецтві, соціальній сфері, спорті чи у будь-якій іншій сфері;
- викриттю недоліків у діяльності органів публічної влади, їхніх працівників;
- виявленню порушень прав людини, зловживання владою, корупційних правопорушень, неетичної поведінки публічних службовців, невиконання (чи неналежного, недбалого виконання) ними своїх обов'язків, дискримінації за будь-якою ознакою;
- виявленню фактів введення громадськості в оману.

Кожен з перерахованих критеріїв може бути застосовано до запитуваної інформації, що свідчить про її суспільну значущість та важливість.

Враховуючи вище викладені положення законодавства та судову практику, а також, з урахуванням особи стосовно якої запитується інформація, запитувана інформація є предметом суспільного інтересу з огляду на те, що поширення даної інформації буде сприяти інформуванню про діяльність та поведінку депутатів Дніпровської міської ради, осіб, які відіграють певну роль у громадському житті, виявленню неетичної поведінки обраних територіальної громадою місцевих депутатів, дискусії та вимаганню пояснень дійсних причин таких вчинків у період

воєнного стану, а отже буде сприяти посиленню підзвітності та підконтрольності влади суспільству.

Висвітлення суспільно важливого питання пов'язаного з інформацією про виїзд депутатів Дніпровської міської ради за кордон під час воєнного стану на підставі оформлених у Дніпровській міській раді службових відряджень для участі у конференції із відбудови, які насправді відпочивали на Мальдівах у розкішному готелі, демонструючи коштовні ювелірні прикраси, споживаючи алкоголь, розважаючись, тощо, вочевидь буде сприяти дискусії в демократичному суспільстві. При цьому, ненадання інформації створить серйозну перешкоду у такій дискусії.

6. Загальні висновки

Відповідно до статті 19 Загальної декларації прав людини, прийнятої і проголошеної резолюцією 217 А (III) Генеральної Асамблеї ООН від 10 грудня 1948 року та статті 10 Конвенції з прав людини і основоположних свобод від 04 листопада 1950 року кожна людина має право безперешкодно шукати, одержувати і поширювати інформацію та ідеї будь-якими засобами і незалежно від державних кордонів.

Конвенція Ради Європи про доступ до офіційних документів (ратифікована Законом № 631-ІХ від 20.05.2020) надає право кожному, без дискримінації за будь-якою ознакою, на доступ, за вимогою, до офіційних документів, що знаходяться в розпорядженні державних органів. Під поняттям «офіційні документи» розуміється будь-яка інформація, записана в будь-якій формі, складена або отримана, та яка перебуває у розпорядженні державних органів.

Відповідно до ст. ст. 19, 40 та 68 Конституції України, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Основним та іншими законами. Їх має кожен неухильно додержуватися, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. З іншого боку, усі мають право направляти індивідуальні чи колективні письмові звернення або особисто звертатися до органів державної влади, органів місцевого самоврядування та посадових і службових осіб цих органів, що зобов'язані розглянути звернення і дати обґрунтовану відповідь у встановлений законом строк.

Право на інформацію також закріплене у ст. 34 Конституції та ст. 5 Закону «Про інформацію» Воно передбачає можливість вільного одержання, використання, поширення, зберігання та захисту інформації, необхідної для реалізації своїх прав, свобод і законних інтересів.

Згідно зі ст. ст. 5, 19 Закону «Про доступ до публічної інформації» доступ до інформації забезпечується шляхом надання інформації за запитами на інформацію. Запитувач має право звернутися до розпорядника інформації із запитом на інформацію, незалежно від того, стосується ця інформація його особисто чи ні, без пояснення причини подання запиту.

Відповідно до частин 1, 2 статті 7 Закону України «Про інформацію», право на інформацію охороняється законом. Держава гарантує всім суб'єктам інформаційних відносин рівні права і можливості доступу до інформації.

Ніхто не може обмежувати права особи у виборі форм і джерел одержання інформації, за винятком випадків, передбачених законом.

Суб'єкт інформаційних відносин може вимагати усунення будь-яких порушень його права на інформацію.

Обов'язки розпорядників інформації визначені статтею 14 Закону України. «Про доступ до публічної інформації» згідно з якою розпорядники інформації зобов'язані: оприлюднювати інформацію, передбачену цим та іншими законами; систематично вести облік документів, що знаходяться в їхньому володінні; вести облік запитів на інформацію; визначати спеціальні місця для роботи запитувачів з документами чи їх копіями, а також надавати право запитувачам робити виписки з них, фотографувати, копіювати, сканувати їх, записувати на будь-які носії інформації тощо; мати спеціальні структурні підрозділи або призначати відповідальних осіб для забезпечення доступу запитувачів до інформації та оприлюднення інформації; надавати та оприлюднювати достовірну, точну та повну інформацію, а також у разі потреби перевіряти правильність та об'єктивність наданої інформації і оновлювати оприлюднену інформацію.

Частинами 1-2 статті 19 Закону України «Про доступ до публічної інформації» визначено, що запит на інформацію - це прохання особи до розпорядника інформації надати публічну інформацію, що знаходиться у його володінні.

Запитувач має право звернутися до розпорядника інформації із запитом на інформацію незалежно від того, стосується ця інформація його особисто чи ні, без пояснення причини подання запиту.

Запит на інформацію має містити:

- ім'я (найменування) запитувача, поштову адресу або адресу електронної пошти, а також номер засобу зв'язку, якщо такий є;
- загальний опис інформації або вид, назву, реквізити чи зміст документа, щодо якого зроблено запит, якщо запитувачу це відомо; підпис і дату за умови подання запиту в письмовій формі.

Таким чином, Громадською організацією «Платформа Громадський Контроль» було правомірно надіслано інформаційний запит № 2013/24 від 20.09.2024, який оформлено відповідно до вимог закону, що сторонами не заперечується.

Відповідно, у розпорядника інформації - Державної прикордонної служби України - виник обов'язок надати запитувану інформацію у строки, передбачені Законом України «Про доступ до публічної інформації».

Також варто звернути увагу, що запитувана ГО «Платформа Громадський контроль» інформація не є таємною чи такою, що стосується особистого життя депутатів міської ради. Навпаки, запитувана інформація стосується службових відряджень за кордон, приводом для яких стала участь в конференції з відбудови, а тому напряму пов'язана з виконанням покладених на них законом повноважень, а її розголошення є предметом суспільного інтересу з огляду на те, що поширення даної інформації буде сприяти інформуванню про діяльність та поведінку депутатів Дніпровської міської ради, вимаганню пояснень дійсних причин таких вчинків у період воєнного стану, буде сприяти посиленню підзвітності та підконтрольності влади суспільству.

Що більш важливо, спір у зазначеній справі стосується суспільно значущої теми, адже у даному випадку мова виконання депутатами покладених на них функцій та можливі

зловживання з боку депутатів, а тому вказана тема є дуже суспільно значущою для жителів міста Дніпра.

Дії Відповідача та їхня аргументація, що полягають у ненаданні запитуваної у інформаційному запиті ГО «Платформа Громадський Контроль» публічної інформації за своєю суттю є обмеженням доступу до публічної інформації під час воєнного стану.

Звісно, в умовах воєнного стану можливе існування ситуацій, коли робота державного органу або органу місцевого самоврядування неможлива взагалі у зв'язку з бойовими діями або тимчасовою окупацією безпосередньо біля населеного пункту (або власне в цьому пункті), де знаходиться розпорядник. Однак воєнний час не скасовує необхідність дотримання закону. **Розпорядники повинні адекватно обґрунтовувати, чому вирішили застосувати певні обмеження і неодмінно враховувати реальний баланс інтересів у кожному випадку.**

Іншими словами, воєнний стан сам по собі не дає додаткові підстави для обмеження права на отримання інформації. Але конкретні обставини, пов'язані із цим правовим режимом, повинні розглядатися в рамках загальних правил оцінки запиту на публічну інформацію у кожному конкретному випадку.

Враховуючи вищенаведені обставини, переконані, що публічна запитувана інформація є відкритою, також відсутні будь-які підстави для її обмеження (іншого Відповідачем не доведено), відтак відмова у наданні інформації є протиправною, а доступ до запитуваної інформації має бути забезпечено шляхом зобов'язання розпорядника інформації надати її за запитом в межах та у строки, що передбачені чинним законодавством.

7. Щодо розміру судового збору та підсудності спору

Відповідно до ч. 1 ст. 2 КАС України, завданням адміністративного судочинства є справедливе, неупереджене та своєчасне вирішення судом спорів у сфері публічно-правових відносин з метою ефективного захисту прав, свобод та інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб від порушень з боку суб'єктів владних повноважень.

Частиною 1 статті 19 КАС України регламентовано, що юрисдикція адміністративних судів поширюється на справи у публічно-правових спорах, фізичних чи юридичних осіб із суб'єктом владних повноважень щодо оскарження його рішень (нормативно-правових актів чи індивідуальних актів), дій чи бездіяльності, крім випадків, коли для розгляду таких спорів законом встановлено інший порядок судового провадження.

Частиною 2 ст. 20 КАС України встановлено, що окружним адміністративним судам підсудні всі адміністративні справи, крім визначених частинами першою та третьою цієї статті.

З огляду на наведене, спір повинен вирішуватися в порядку адміністративного судочинства.

Крім того, позивач у відповідності до приписів ст. 25 КАС України Позивач вважає за необхідне подати позов за місцезнаходженням самого позивача, аге відповідача.

Щодо судового збору, варто зазначити, що Позивачем заявлено дві вимоги немайнового характеру, які є взаємопов'язаними, а тому вважаються однією позовною вимогою немайнового характеру.

Так Позивач просить визнати протиправним поведінку розпорядника інформації, що полягає у ненаданні запитуваної інформації та зобов'язати останнього зазначену інформацію надати.

Відповідно до Постанови Пленуму ВАСУ від 05.02.2016 №2 «Про судову практику застосування адміністративними судами окремих положень Закону України Про судовий збір», перевіряючи правильність сплати позивачем судового збору та визначаючи кількість вимог немайнового характеру, звернених до суду, необхідно враховувати, що вимога про визнання протиправними акта, дії чи бездіяльності як передумови для застосування інших способів захисту порушеного права (скасувати або визнати нечинним рішення чи окремі його положення, зобов'язати прийняти рішення, вчинити дії чи утриматися від їх вчинення тощо) як наслідків протиправності акта, дій чи бездіяльності є однією вимогою.

На виконання вимог ст. 160 КАС України зазначаємо, що **орієнтовний розрахунок понесених та очікуваних судових витрат складає:**

1. судові витрати зі сплати судового збору за подачу позовної заяви немайнового характеру **3 028,00** грн (одна вимога немайнового характеру).

Заходи досудового врегулювання спору Позивачем не вживалися.

Заходи забезпечення доказів або позову до подання позовної заяви Позивачем не вживалися.

Позивач підтверджує, що ними не подано іншого позову (позовів) до того самого Відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав.

На підставі вищевикладеного, керуючись ст.ст. 2, 5, 6, 19, 160, 168, КАС України, ст. 40 Конституції України

ПРОШУ:

1. Визнати протиправною відмову Адміністрації Державної прикордонної служби України у наданні інформації, запитуваної в інформаційному запиті Громадської організації «Платформа Громадський Контроль» № 2013/24 від 20.09.2024;

2. Зобов'язати Адміністрацію Державної прикордонної служби України надати інформацію, запитувану в інформаційному запиті Громадської організації «Платформа Громадський Контроль» № 2013/24 від 20.09.2024, а саме:

“Копії наступних документів за період з 24.02.2022 р. по день отримання цього запиту щодо Кривошеєва Євгена Валерійовича (Дата народження: 16.04.1986 р. у місті Дніпропетровськ), Пустового Сергія Володимировича (Дата народження: 11.06.1985 р. у місті Дніпропетровськ), Примакова Каміля Юрійовича (Дата народження: 01.02.1985 р. у місті Дніпропетровськ):

- *Всі листи до Державної прикордонної служби України від Дніпровської міської ради та/або її депутатів та/або її виконавчих органів та/або їхніх посадових осіб щодо службових відряджень за*

кордон вищезазначених депутатів Дніпровської міської ради з копіями всіх доданих до них документів, в тому числі самих рішень (наказів) про відрядження.

- Інформація та документи щодо дат та підстав перетину державного кордону України (виїзду та в'їзду) вищезазначеними депутатами Дніпровської міської ради.
- За відсутності у вас копій документів, які запитуються, надати їх повну назву з ідентифікуючими ознаками, які були підставою для перетину державного кордону кожним з вищезазначених громадян. "

3. Судові витрати стягнути з Відповідача.

Додатки:

1. Копія статуту Громадської організації «Платформа Громадський Контроль»; (стор. 15-28)
2. Копія Виписки з ЄДРПОУ; (стор. 29-30)
3. Інформаційний запит Громадської організації «Платформа Громадський Контроль» № 2013/24 від 20.09.2024 (стор. 31-36)
4. Лист-відповідь Адміністрації Державної прикордонної служби України від 24.09.2024 року №02.3/ЗПН-1616/1423 (стор. 37-38)
5. Рішення Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 22 грудня 2023 року в адміністративній справі №160/9340/23 (стор. 39-48)
6. Постанова Третього апеляційного адміністративного суду від 05 червня 2024 року в адміністративній справі №160/9340/23 (стор. 49-57)
7. Документи що підтверджують сплату судового збору; (стор. 58)
8. Копії позовної заяви відповідно до кількості учасників справи

Голова правління Громадської організації
«Платформа Громадський контроль»



Д. В. Селін

Документ № 1

«ЗАТВЕРДЖЕНО»
Позачерговими загальними
зборами членів
ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ
«ПЛАТФОРМА ГРОМАДСЬКИЙ
КОНТРОЛЬ»
Протокол № 1/22 від 27.12.2022 р.

СТАТУТ

ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ
«ПЛАТФОРМА ГРОМАДСЬКИЙ КОНТРОЛЬ»

код ЄДРПОУ: 39689459

(нова редакція)

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

27 ВЕР 2024

Сем Д.В. 

м. Дніпро, 2022

Договір 1

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Громадська організація «Платформа Громадський Контроль», код ЄДРПОУ 39689459 (далі - Організація) є громадською організацією, яка об'єднує на засадах вільності, рівноправності громадян України.

1.2. ОРГАНІЗАЦІЯ здійснює свою діяльність відповідно до Конституції України, Закону України "Про громадські об'єднання" від 22 березня 2012 року № 4572-VI, чинного законодавства України та цього Статуту і не має на меті отримання прибутку.

1.3. ОРГАНІЗАЦІЯ створене на невизначений термін.

1.4. ОРГАНІЗАЦІЯ з моменту державної реєстрації є неприбутковою юридичною особою, згідно з законодавством України має власну символіку, печатку, штамп, бланк та інші реквізити, зразки яких затверджує Правління ОРГАНІЗАЦІЇ, має самостійний баланс, рахунки в банках. Символіка ОРГАНІЗАЦІЇ підлягає реєстрації у встановленому законом порядку.

1.5. ОРГАНІЗАЦІЯ за своєю діяльністю є неприбутковою організацією та набуває статусу юридичної особи з моменту державної реєстрації.

1.6. Місцезнаходження ОРГАНІЗАЦІЇ визначається загальними зборами ОРГАНІЗАЦІЇ та відображається в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань.

1.7. ОРГАНІЗАЦІЯ є добровільним об'єднанням фізичних осіб, створеним для здійснення та захисту прав і свобод людини та громадянина, задоволення суспільних, зокрема, економічних, соціальних, культурних, освітніх, екологічних та інших інтересів своїх членів та/або інших осіб, а також досягнення мети діяльності ОРГАНІЗАЦІЇ.

1.8. ОРГАНІЗАЦІЯ здійснює свою діяльність на всій території України, в тому числі, і в галузі охорони навколишнього природного середовища відповідно до законодавства України.

1.9. Повна назва ОРГАНІЗАЦІЇ: Громадська організація «Платформа Громадський Контроль»; скорочена назва ОРГАНІЗАЦІЇ - ГО «ГромКонтроль».

1.10. Назва Організації іноземною мовою: повна - «Civil Control Platform» скорочена - «ССР».

2. МЕТА ТА НАПРЯМКИ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ

2.1. Мета ОРГАНІЗАЦІЇ: сприяння на громадських засадах забезпеченню системного запобігання, виявленню та припиненню корупційних правопорушень, поновленню та захисту прав та законних інтересів фізичних та юридичних осіб, усуненню причин і наслідків вчинення корупційних діянь; слідування за неухильним додержанням посадовими особами органів державної влади та органів місцевого самоврядування, при здійсненні ними своїх повноважень, вимог чинного законодавства; виявлення причин та наслідків проявів порушення вимог чинного законодавства та інформування про такі факти правоохоронних органів та органів контролю; захист соціальних, економічних, екологічних, творчих, вікових, національно-культурних, спортивних та інших прав та інтересів членів ОРГАНІЗАЦІЇ, споживачів товарів і послуг та інших осіб в органах державної влади, місцевого самоврядування, у національних і міжнародних судах.

2.2. Одним з основних напрямів діяльності ОРГАНІЗАЦІЇ є захист своїх прав та законних інтересів як громадської організації споживачів, а також захист прав та законних інтересів споживачів, в тому числі, але не виключно у сфері послуг, вартість яких регулюється чи встановлюється органами державної влади та органами місцевого самоврядування.

2.3. ОРГАНІЗАЦІЯ ставить перед собою такі завдання:

- сприяння захисту людей, які потребують допомоги у фінансовій, соціальній чи моральній сфері життя і які виявили бажання бути членами ОРГАНІЗАЦІЇ;
- сприяння захисту публічного інтересу у відповідності до мети організації;
- сприяння захисту суспільних інтересів, зокрема, але не виключно, мешканців міста Дніпра та Дніпропетровської області;
- підтримка підприємництва у Дніпропетровській області та в Україні, а також представництво інтересів бізнесу у Дніпропетровській області та в Україні і просування ідей з

2 ЗГІДНО 3

ОРИГІНАЛОМ

27 ВЕР 2024

Сергій Д.В.

питань дерегуляції господарської діяльності, що включає до себе також відстоювання та представництво інтересів суб'єктів мікро, малого, середнього підприємництва;

- сприяння громадському захисту прав суб'єктів господарювання, в тому числі сфері державного нагляду (контролю) господарської діяльності;

- сприяння доступу до публічної інформації та громадського контролю за забезпеченням розпорядниками інформації доступу до публічної інформації;

- сприяння впровадженню прийнятих законодавчих нормативних актів, положень, спрямованих на покращення умов легального та активного розвитку підприємництва в Україні;

- сприяння запобіганню створенню перешкод виконавчими органами державної влади (митними, податковими органами), органами місцевого самоврядування, їх окремих працівників у функціонуванні та розвитку підприємництва;

- сприяння захисту прав та інтересів малого та середнього бізнесу в державних органах, органах місцевого самоврядування, громадських органах та судах України, в т.ч. звертатися з позовом до суду з метою їх захисту;

- сприяння в захисті прав та інтересів осіб в сфері цін та ціноутворення;

- сприяння в утворенні повноцінних ринкових структур та механізмів, в забезпеченні свободи підприємництва;

- сприяння налагодженню зв'язків між підприємствами України, а також закордонними країнами, сприяння реалізації програм і завдань, визначених на основі інтересів підприємництва;

- популяризація та сприяння розвитку автотранспортної та туристичної діяльності та надання автолюбителям та автоперевізникам допомоги в організації проведення конкурсів;

- сприяння реалізації принципів демократії, верховенства права, дотримання прав та інтересів людини і громадянина в усіх сферах життя, соціальної солідарності громадян та соціальної справедливості;

- сприяння в реалізації антикорупційної політики, а також виявлення проявів корупції та неефективного керівництва (управління);

- консолідація зусиль щодо проведення громадських слухань та визначення рівня корумпованості, корупційних схем та пошук відповідальних осіб;

- доведення до відома громадян отриманих на публічні запити відомостей, щодо корумпованості органів місцевого самоврядування, висвітлення у засобах масової інформації отриманих документів та схем, будь-яких проявів корупції, марнотратства, неефективного управління (менеджменту), відсутності покарання;

- сприяння поширенню ідей фінансової грамотності, соціального благополуччя, моральної стійкості особи до нестійкої фінансової, соціальної чи моральної ситуації в житті та в суспільстві;

- сприяння розпорядникам бюджетних коштів (міністерствам, іншим органам виконавчої влади, державним фондам, фондам загальнообов'язкового державного соціального страхування, бюджетним установам, суб'єктам господарювання державного сектору економіки, а також підприємствам, установам та організаціям, які отримують кошти з бюджетів усіх рівнів, державних фондів та фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування або використовують будь-якого рівня) в управлінні бюджетами, їх економічного та ефективного витрачання, через законодавчо не заборонені інструменти, у т.ч. але не виключення, шляхом виявлення та повідомлення про ознаки порушень бюджетного законодавства, законодавства у сфері публічних закупівель, сприяння у проведенні заходів фінансового контролю тощо;

- сприяння державним органам (зокрема органам фінансового контролю) та органам місцевого врядування у здійсненні контролю у сфері публічних закупівель шляхом інформування через електронну систему закупівель або письмово органів, уповноважених на здійснення контролю, про виявлені порушення законодавства у сфері публічних закупівель та недоліки роботи електронної системи закупівель, її модернізацію та удосконалення;

- сприяння та взаємодія в діяльності органів фінансового контролю, зокрема Державній аудиторській службі України, Антимонопольному комітету України, Рахунковій Палаті України щодо реалізації функцій та завдань покладених на них згідно чинного законодавства України;

ЗГІДНО З

ОРИГІНАЛОМ

27 ВЕР 2024

Сквіт Д.В. ДМ

- участь у підготовці пропозицій та зауважень до законодавства, яке регулює відносини з приводу формування державної політики у сфері державного фінансового контролю, стратегії розвитку, підготовки та реалізації реформ у сферах державного фінансового контролю та закупівлях;

- сприяння державним органам та органам місцевого самоврядування у здійсненні контролю за додержанням законодавства у сфері охорони здоров'я;

- сприяння реалізації прав та гарантій громадян у сфері освіти та охорони здоров'я;

- сприяння та підтримка високих стандартів рівня якості послуг соціальної сфери та медичної допомоги;

- участь у підготовці та обговоренні законодавчих актів у галузі соціальної сфери, охорони здоров'я та в суміжних сферах;

- підготовка пропозицій щодо формування державної політики у соціальній сфері та у сфері охорони здоров'я, стратегії розвитку, підготовки та реалізації реформ соціальної сфери та сфери охорони здоров'я;

- сприяння високому рівню послуг в соціальній сфері та послуг із медичного обслуговування;

- розширення участі громадськості у формуванні та реалізації регіональної та національної екологічної політики, внесення пропозицій до органів влади і управління з питань удосконалення природоохоронного законодавства;

- громадський нагляд за дотриманням Орхуської Конвенції, Протоколу про реєстри викидів і перенесення забруднювачів (Київський протокол), Міжнародних нормативно-правових актів у галузі екології та захисту навколишнього середовища і здоров'я, відшкодування моральної та матеріальної шкоди завданої членам Організації з правами наданими громадській природоохоронній організації.

- організація та участь в удосконаленні існуючих форм взаємодії та діалогу громадськості, їх об'єднаннями, органами державної влади, підприємствами, установами, організаціями, та органами місцевого самоврядування на регіональному та загальнодержавному рівні;

- сприяння екологічним громадським організаціям, громадянам, громадам та іншим зацікавленим суб'єктам у їх діяльності з питань захисту, збереження, відновлення довкілля, отриманні компенсації завданої шкоди навколишньому природному середовищу, життю та здоров'ю громадян України;

- виявлення, формулювання та визначення шляхів вирішення проблем забудови/благоустрою прибережних/водоохоронних/рекреаційних/зелених зон та історичного центру, збереження пам'яток архітектури та культури міста Дніпро та Дніпропетровської області;

- організація громадського контролю за виконанням природоохоронного та санітарного законодавства суб'єктами господарювання та фізичними особами;

- організація й проведення заходів (у тому числі публічних), спрямованих на попередження та/або припинення діяльності, яка загрожує екологічній безпеці, біологічному різноманіттю, здоров'ю громадян України;

- сприяння формуванню екологічної свідомості, підвищенню рівня екологічної освіти, науки та культури громадян, в інтересах збалансованого (сталого) розвитку;

- організація просвітницької діяльності, яка пов'язана з розвитком природоохоронної справи та спрямована на розвиток демократичного громадянського суспільства;

- сприяння консолідації усіх зусиль для підвищення рівня освіченості громадян в економічній, соціальній, побутовій та культурній ситуації в регіоні та країні;

- здійснення та захист соціальних, економічних, творчих, вікових, національно-культурних, спортивних та інших інтересів членів ОРГАНІЗАЦІЇ;

- проведення спільних зустрічей, семінарів, конференцій, обмін досвідом з представниками інших об'єднань громадян із однопумцями з різних регіонів та країн;

- представництво інтересів членів ОРГАНІЗАЦІЇ на їх прохання у державних органах і організаціях;

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

2-7 ВЕР 2024

Сем Д.В. [Підпис]

Договір

- сприяння проведенню виступів та інших публічних заходів з питань, якими займається ОРГАНІЗАЦІЯ;
- співпраця з іншими громадськими організаціями, благодійними фондами, державними підприємствами, установами, організаціями;
- підтримка на громадських засадах розвитку демократичних ініціатив, антикорупційної діяльності;
- стимулювання становлення та розвитку громадянського суспільства; сприяння екологічному розвитку суспільства;
- сприяння інноваціям в сфері медіа та доступу до інформації, поширення ідей відкритого доступу до публічної інформації;
- підтримка культурного та духовного розвитку суспільства та в тому числі охорони культурної спадщини України;
- сприяння врахуванню громадських інтересів при здійсненні землеустрою;
- сприяти розвитку та проєсуванню прав громадян та громадських організацій в сфері архітектурної діяльності;
- сприяння розвитку благоустрою та проєсуванню прав громадян та громадських організацій в сфері благоустрою населених пунктів;
- сприяння протидії та запобіганню дискримінації з метою забезпечення рівних можливостей щодо реалізації прав і свобод людини та громадянина;
- підтримка ініціатив, що мають на меті стимулювати громадську активність та обізнаність суспільства.

2.4. Для реалізації мети та завдань, ОРГАНІЗАЦІЇ в установленому законом порядку має право:

- виступати учасником цивільно-правових відносин, набувати майнові і немайнові права;
- представляти і захищати права та законні інтереси своїх членів та інших осіб у державних органах, органах місцевого самоврядування, громадських органах та національних і міжнародних судах, в т.ч. звертатися з позовом до суду з метою їх захисту;
- представляти інтереси суб'єктів мікро, малого, середнього підприємництва у державних органах, органах місцевого самоврядування, громадських органах та національних і міжнародних судах, в т.ч. звертатися з позовом до суду з метою їх захисту;
- здійснювати захист прав і законних інтересів суб'єктів господарювання. Оскаржувати неправомірні дії, рішення та бездіяльність у цій сфері;
- здійснювати захист прав і законних інтересів осіб в сфері цін та ціноутворенні. Оскаржувати неправомірні дії, рішення та бездіяльність у цій сфері;
- здійснювати громадський контроль в сфері доступу до публічної інформації, а також оскаржувати неправомірні дії, рішення та бездіяльність у цій сфері;
- брати участь в обговоренні правил та проєктів благоустрою території населених пунктів;
- вносити на розгляд місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій пропозиції з питань благоустрою населених пунктів;
- вимагати негайного виконання робіт з благоустрою населених пунктів у разі, якщо невиконання таких робіт може завдати шкоду життю, здоров'ю або майну громадян;
- звертатись до суду з позовом про відшкодування шкоди, заподіяної майну чи здоров'ю громадян унаслідок дій чи бездіяльності балансоутримувачів об'єктів благоустрою. Оскаржувати неправомірні дії, рішення та бездіяльність у сфері благоустрою;
- представляти або відповідно до закону самостійно захищати законні права, інтереси членів ОРГАНІЗАЦІЇ та інших осіб відносно забудови/благоустрою прибережних/водоохоронних/рекреаційних/зелених зон та історичного центру, збереження пам'яток архітектури та культури міста Дніпро та Дніпропетровської області в органах державної влади в органах місцевого самоврядування, у судових органах та брати участь у цих справах;
- здійснювати підприємницьку діяльність відповідно до мети та напрямків діяльності ОРГАНІЗАЦІЇ;
- здійснювати всі права, що передбачені в межах здійснення суб'єктами владних

5
ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ
 27 ВЕР. 2024 *Світлана Д. В. Дар*

Додаток 1

повноважень адміністративної процедури;

- здійснювати інформаційно-аналітичну роботу з метою виявлення та усунення причин і умов, які сприяють корупції, прогнозування та розробка пропозицій і рекомендацій щодо підвищення ефективності протидії корупційним правопорушенням;

- брати участь в усіх заходах, щодо запобігання корупції, які передбачені чинним законодавством, а також проводити, замовляти проведення громадської антикорупційної експертизи нормативно-правових актів та проєктів нормативно-правових актів, подавати за результатами експертизи пропозиції до відповідних органів, отримувати від відповідних органів інформацію про врахування поданих пропозицій;

- проводити громадські розслідування, запитувати та отримувати публічну інформацію;

- брати участь у політичній діяльності, проводити масові заходи (збори, мітинги, демонстрації, публічні виступи тощо);

- брати участь в управлінні галуззю охорони навколишнього природного середовища, якщо така діяльність передбачена їх статутами, зареєстрованими відповідно до законодавства України;

- брати участь у підготовці проєктів нормативно-правових актів з екологічних питань, а також здійснювати права відповідно до З.У. «Про охорону навколишнього природного середовища»;

- подавати до суду позови і в тому числі про відшкодування шкоди, заподіяної внаслідок порушення законодавства про охорону навколишнього природного середовища, в тому числі здоров'ю громадян і майну громадських організацій;

- просувати, відстоювати та захищати громадські інтереси при здійсненні землеустрою на місцевому рівні;

- одержувати в органах влади інформацію щодо підготовки і прийняття рішень з планування, забудови та реконструкції населених пунктів, окремих територій і конкретних об'єктів архітектури, додержання при цьому вимог законодавства про збереження пам'яток історії та культури, довкілля;

- брати участь в обговоренні архітектурних рішень проєктів, тощо у встановленому порядку;

- захищати свої інтереси, а також членів та інших під час проектування і будівництва нових та експлуатації існуючих об'єктів архітектури відповідно до законодавства. Оскаржувати неправомірні дії, рішення та бездіяльність у цій сфері;

- надавати юридичну і консультативну допомогу споживачам згідно із законодавством;

- представляти і захищати інтереси споживачів в органах виконавчої влади та органах місцевого самоврядування згідно із законодавством;

- звертатися з позовом до суду про визнання дії продавця, виробника (підприємства, що виконує їх функції), виконавця протиправними щодо невизначеного кола споживачів і припинення цих дій;

- захищати у суді права споживачів, які не є членами громадських організацій споживачів (об'єднань споживачів);

- реалізовувати усі права надані громадським організаціям в сфері протидії та запобігання дискримінації;

- представляти в судах інтереси осіб та/або груп осіб, стосовно яких було застосовано дискримінацію;

- здійснювати громадський нагляд в сфері освіти та захищати права та інтереси громадян в цій сфері;

- здійснювати всі необхідні дії направлені на захист прав громадян у сфері охорони здоров'я;

- ідейно, організаційно та матеріально підтримувати інші об'єднання громадян, надавати допомогу в їх створенні;

- організовувати незалежне оцінювання роботи судді та вчиняти інші дії, які передбачені чинним законодавством в сфері судоустрою;

- висвітлювати у засобах масової інформації отриманих документів та схем, будь-яких проявів корупції, марнотратства, неефективного управління (менеджменту), відсутності

ЗГІДНО З

ОРИГІНАЛОМ

27 ВЕР 2024

Світ Д.В. Дієв

покарання;

- інформувати населення через засоби масової інформації про виявлення та усунення проявів корупції та неефективного керівництва (управління) в органах місцевого самоврядування;

- одержувати від органів державної влади і управління та органів місцевого самоврядування інформацію, необхідну для реалізації своїх цілей і завдань;

- вносити пропозиції до органів влади і управління;

- брати участь у здійсненні державної регуляторної політики відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»;

- розповсюджувати інформацію і пропагувати свої ідеї та цілі;

- засновувати засоби масової інформації;

- брати участь у розробленні проєктів рішень з питань тендерної рівності, що приймаються органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування;

- делегувати своїх представників до складу консультативно-дорадчих органів з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, що утворюються при органах виконавчої влади та органах місцевого самоврядування;

- делегувати своїх представників, за їх згодою, до рад громадського контролю та інших консультативно-дорадчих органів, що утворюються при органах виконавчої влади та органах місцевого самоврядування будь-якого рівня;

- делегувати своїх представників до складу консультативно-дорадчих органів при органах виконавчої влади та органах місцевого самоврядування будь-якого рівня з питань підтримки та захисту інтересів бізнесу;

- сприяти здійсненню благодійної діяльності, а також наданню іншої соціальної допомоги;

- засновувати підприємства, необхідні для виконання статутних цілей.

2.5. З метою досягнення мети організації, а також реалізації завдань, за рішенням голови Правління можуть створюватися внутрішні структурні координаційні утворення ОРГАНІЗАЦІЇ – Платформи, які не є відокремленими підрозділами ОРГАНІЗАЦІЇ. Платформи утворюються за певними сферами чи напрямками діяльності ОРГАНІЗАЦІЇ. У рішенні голови Правління може зазначатись назва платформи, напрям чи сфера діяльності певної платформи, а також може бути визначено координатора та дійсних чи асоційованих членів ОРГАНІЗАЦІЇ, які входять до складу платформи.

2.6. Створені платформи керуються та організуються координатором. З метою ефективного захисту прав та інтересів члени платформи можуть ініціювати перед Головою правління питання щодо звернення ОРГАНІЗАЦІЇ до державних органів, органів місцевого самоврядування, громадських органів та національних і міжнародних судів з метою захисту прав та інтересів ОРГАНІЗАЦІЇ та її членів у певній сфері.

3. ЧЛЕНИ ОРГАНІЗАЦІЇ, ЇХ ПРАВА І ОБОВ'ЯЗКИ

3.1. Членство в ОРГАНІЗАЦІЇ є індивідуальним. Членство поділяється на дійсне та асоційоване.

Членами ОРГАНІЗАЦІЇ можуть бути громадяни України, що виконують вимоги Статуту ОРГАНІЗАЦІЇ та беруть участь у її діяльності.

3.2. Членами ОРГАНІЗАЦІЇ можуть бути громадяни України віком від 14 років, що визнають Статут ОРГАНІЗАЦІЇ, проводять діяльність, спрямовану на реалізацію її мети та завдань, сплатили вступний внесок, розмір якого встановлено Рішенням Правління ОРГАНІЗАЦІЇ.

3.3. Членство в інших організаціях громадян не є перешкодою для членства в ОРГАНІЗАЦІЇ якщо діяльність таких організацій не суперечить чинному законодавству, цьому Статуту.

3.4. Дійсний член - це особа, яка відповідає всім вимогам щодо членства в Організації згідно з цим Статутом, та виступила Засновником Організації або набула статусу Дійсного члена Організації за рішенням Правління Організації. Дійсний член має всю повноту прав члена Організації відповідно до цього Статуту та законодавства.

7 ЗГІДНО 3
ОРИГІНАЛОМ

27 ВЕР 2024

Світ Д.В. [Signature]

Додаток 1

3.5. Асоційований член - це особа, яка відповідає всім вимогам щодо членства в Організації, згідно цього Статуту, та набула статусу Асоційованого члена Організації на підставах відповідно до цього Статуту. Асоційований член має права члена Організації в обсязі, визначеному цим Статутом для асоційованого члена. У заяві асоційованого члена може грантзасначатись та платформа, напрям якої стоюється прав чи законних інтересів асоційованого члена.

3.6. Набуття статусу Дійсного або Асоційованого члена Організації здійснюється на підставі заяви. Заява вступника розглядається Правлінням, яке приймає рішення у відповідності із положеннями Організації (за їх наявності), протягом місяця з дня подання відповідної заяви. Облік членів ОРГАНІЗАЦІЇ здійснюється Правлінням ОРГАНІЗАЦІЇ.

- 3.7. Дійсний член ОРГАНІЗАЦІЇ має право:
- брати участь в діяльності ОРГАНІЗАЦІЇ, вносити пропозиції по поліпшенню діяльності ОРГАНІЗАЦІЇ;
 - обирати і бути обраним до керівних органів ОРГАНІЗАЦІЇ у встановленому порядку;
 - отримувати інформацію про хід реалізації завдань ОРГАНІЗАЦІЇ, роботу керівних органів;
 - на захист своїх законних інтересів з боку ОРГАНІЗАЦІЇ;
 - вільно вийти з членів ОРГАНІЗАЦІЇ за власним бажанням;
 - обирати і бути обраними до складу статутних органів ОРГАНІЗАЦІЇ;
 - брати участь у вирішенні питань, що розглядаються на засіданнях статутних органів, до складу яких вони обрані;
 - вносити пропозиції до статутних органів усіх рівнів та відстоювати свою точку зору до прийняття більшістю відповідного рішення;
 - на участь у зборах, засіданнях статутних органів;
 - одержувати інформацію з питань діяльності ОРГАНІЗАЦІЇ;
 - вільно відстоювати і пропагувати ідеї та пропозиції з питань, що обговорюються в ОРГАНІЗАЦІЇ до прийняття рішень з цих питань,
 - висловлювати свою думку щодо персональної складу кандидатур, які пропонуються для обрання до статутних органів ОРГАНІЗАЦІЇ;
 - брати участь в усіх заходах, що проводяться ОРГАНІЗАЦІЇ;
 - на отримання від ОРГАНІЗАЦІЇ допомоги, якої він потребує;
 - вільно виходити з ОРГАНІЗАЦІЇ за власною письмовою заявою.

- 3.8. Права Асоційованого члена Організації:
- брати участь у всіх заходах, що проводяться Організацією;
 - брати участь у роботі постійних та тимчасових структурах, створених за рішенням уповноважених органів Організації;
 - звертатися до органів Організації з запитаними та пропозиціями з питань, пов'язаних з діяльністю Організації, одержувати відповіді;
 - звертатися до органів Організації за допомогою у захисті своїх прав та законних інтересів перед будь-якими органами, установами та організаціями;
 - звертатися до органів Організації за допомогою у судовому захисті законних прав, інтересів і свобод людини і громадянина, що були порушені;
 - вільно виходити з Організації за власною письмовою заявою, з урахуванням положень цього Статуту.

3.9. Асоційований член ОРГАНІЗАЦІЇ не має права обирати і бути обраним до керівних органів ОРГАНІЗАЦІЇ

3.10. Член ОРГАНІЗАЦІЇ зобов'язаний:

- здійснювати діяльність відповідно до мети і завдань, закріплених даним Статутом, підтримувати і пропагувати діяльність ОРГАНІЗАЦІЇ;
- дотримуватись вимог цього Статуту, виконувати рішення керівних органів

8

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

27 ВЕР 2024

Світлана Д. В.

ОРГАНІЗАЦІЇ;

- своєчасно та повністю сплачувати встановлені членські внески або внески, встановлені та затверджені Правлінням ОРГАНІЗАЦІЇ;
- дбати про авторитет ОРГАНІЗАЦІЇ.

3.11. Членство в ОРГАНІЗАЦІЇ припиняється:

- за власним бажанням члена Організації, шляхом подання до Правління Організації письмової заяви про вихід. Вихід із Організації за власним бажанням на підставі заяви, здійснюється шляхом надсилається з описом вкладення Правлінню організації або вручається під підпис Голові Правління. Членство є припиненим з моменту такого вручення або підписання;
- за грубе або систематичне порушення Статуту, громадської дисципліни під час проведення заходів ОРГАНІЗАЦІЇ на підставі рішення Правління;
- за грубе порушення вимог діючого законодавства на підставі рішення Правління ОРГАНІЗАЦІЇ, якщо Рішенням Правління ОРГАНІЗАЦІЇ буде вирішено, що такі дії можуть поставити під загрозу авторитет ОРГАНІЗАЦІЇ;
- за Рішенням Правління ОРГАНІЗАЦІЇ;
- у випадку смерті члена ОРГАНІЗАЦІЇ;
- в разі припинення (ліквідація, реорганізація, тощо) діяльності ОРГАНІЗАЦІЇ.

3.12. Членство в ОРГАНІЗАЦІЇ несумісне з діями, спрямованими на підриг авторитету, територіальної цілісності та національної безпеки України, порушенням прав людини, пропагандою війни, насильства, етнічної, расової чи релігійної ворожнечі.

3.13. За дії, несумісні з перебуванням у ОРГАНІЗАЦІЇ: грубі порушення вимог Статуту, систематичні невиконання рішень керівних статутних органів, негідну поведінку, що компрометує звання члена ОРГАНІЗАЦІЇ, до члена ОРГАНІЗАЦІЇ застосовуються стягнення: попередження та виключення з ОРГАНІЗАЦІЇ. Рішення про стягнення приймається Правлінням ОРГАНІЗАЦІЇ простою більшістю голосів присутніх з інформуванням про це голови Правління.

4. ПОРЯДОК УТВОРЕННЯ І ДІЯЛЬНОСТІ СТАТУТНИХ ОРГАНІВ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ЇХ ПОВНОВАЖЕННЯ

4.1. Вищим керівним органом ОРГАНІЗАЦІЇ є Загальні збори, які скликаються Правлінням не рідше одного разу на 12 місяців. Позачергові збори скликаються за рішенням Правління, Контрольно-ревізійної комісії або на вимогу не менше, ніж двох третин членів ОРГАНІЗАЦІЇ. Про проведення Загальних зборів, члени ОРГАНІЗАЦІЇ повідомляються не пізніше як за 10 днів до їх скликання.

Загальні збори вважаються правомочними, якщо на них присутні не менше половини дійсних членів ОРГАНІЗАЦІЇ. Всі рішення приймаються відкритим голосуванням і набувають чинності за умови позитивного голосування не менше ніж половини дійсних членів ОРГАНІЗАЦІЇ. Рішення про внесення змін до Статуту ОРГАНІЗАЦІЇ, відчуження майна ОРГАНІЗАЦІЇ на суму, що становить п'ятдесят і більше відсотків майна ОРГАНІЗАЦІЇ, та про припинення діяльності ОРГАНІЗАЦІЇ приймаються більшістю не менше як у 3/4 голосів дійсних членів ОРГАНІЗАЦІЇ.

4.2 До виключної компетенції Загальних зборів ОРГАНІЗАЦІЇ належить:

- затвердження Статуту, внесення змін до нього;
- затвердження планів та звітів про виконання основних напрямків діяльності ОРГАНІЗАЦІЇ;
- обрання складу Правління ОРГАНІЗАЦІЇ;
- обрання Голови Правління ОРГАНІЗАЦІЇ;
- обрання Контрольно-ревізійної комісії та її Голови;
- реалізація права власності на майно та кошти ОРГАНІЗАЦІЇ;
- заснує та ліквідує друковані засоби масової інформації масової інформації, призначає і звільняє їх керівників;

ЗГІДНО З

ОРИГІНАЛОМ

27 ВЕР 2024

Світлана Д. В. Діва

- розглядає скарги на рішення, дії чи бездіяльність керівних органів і посадових осіб ОРГАНІЗАЦІЇ та у місячний термін надає відповідь за наслідками розгляду скарги;
- вживають заходів відновлення порушених прав членів ОРГАНІЗАЦІЇ з боку посадових осіб ОРГАНІЗАЦІЇ
- прийняття рішення про припинення діяльності ОРГАНІЗАЦІЇ, обрання Ліквідаційної комісії.

4.3. Постійно діючим центральним статутним органом ОРГАНІЗАЦІЇ є Правління. Правління обирається у складі 3-х осіб строком на п'ять років. Засідання Правління вважається повноважним при наявності не менше ніж 2/3 її складу. Рішення приймаються простою більшістю голосів. Правління збирається на свої засідання не рідше одного разу на три місяці.

4.4. Правління ОРГАНІЗАЦІЇ:

- скликає Загальні збори;
- подає на затвердження Загальним зборам проект кошторису та звіт про його виконання;
- заслуховує та затверджує звіт Голови Правління щодо результатів роботи ОРГАНІЗАЦІЇ;
- в період між Загальними зборами здійснює керівництво діяльністю ОРГАНІЗАЦІЇ;
- розглядає питання щодо діяльності ОРГАНІЗАЦІЇ і приймає до них рішення;
- приймає рішення про прийняття в члени ОРГАНІЗАЦІЇ відповідно розглянутих заяв;
- затверджує поточні плани роботи ОРГАНІЗАЦІЇ;
- приймає звернення та заяви;
- затверджує зразки печаток, символіки та іншої атрибутики;
- затверджує штатний розклад ОРГАНІЗАЦІЇ;
- здійснює господарське управління майном та коштами ОРГАНІЗАЦІЇ в межах визначених Загальними зборами;
- приймає рішення про укладення ОРГАНІЗАЦІЇ договорів та інших угод;
- ухвалює рішення щодо прийняття у члени ОРГАНІЗАЦІЇ, виключення з членів;
- може створювати комісії, секції та інші робочі органи Правління ОРГАНІЗАЦІЇ, до роботи яких можуть бути залучені члени ОРГАНІЗАЦІЇ, які не є членами Правління ОРГАНІЗАЦІЇ, а також незалежні експерти (спеціалісти);
- вирішує інші питання, пов'язані з діяльністю ОРГАНІЗАЦІЇ та не віднесені до виключної компетенції Загальних зборів.

4.5. Роботою ОРГАНІЗАЦІЇ керує Голова Правління ОРГАНІЗАЦІЇ, який:

- представляє інтереси ОРГАНІЗАЦІЇ у всіх організаціях, а також у відносинах з державними органами, у судах;
- підписує фінасові та інші документи ОРГАНІЗАЦІЇ, відкриває рахунки в установах банків;
- очолює Правління та веде його засідання;
- підписує звіти Правління, плани, програми та інші документи, підписання яких належить до його компетенції;
- піднімає позовні заяви та інші процесуальні документи;
- призначає керівника виконавчого органу ОРГАНІЗАЦІЇ (у разі його створення) - виконавчого директора ОРГАНІЗАЦІЇ;
- раз на 6 місяців звітує перед Загальними зборами Організації про роботу Правління, виконання рішень Загальних зборів;
- діє без довіреності від імені ОРГАНІЗАЦІЇ у взаємовідносинах з будь-якими підприємствами, установами, організаціями тощо, а також з фізичними особами;
- має право підпису за рахунками ОРГАНІЗАЦІЇ;
- укладає договори (угоди, контракти) від імені ОРГАНІЗАЦІЇ;
- приймає на роботу найманих працівників ОРГАНІЗАЦІЇ, звільняє з роботи найманих працівників ОРГАНІЗАЦІЇ;
- приймає всі рішення щодо сприяння здійсненню благодійної діяльності;
- утворює відповідно до мети та завдань організації координаційні органи Організації - платформи. Може самостійно вирішувати всі питання, що виникають у процесі діяльності платформ;
- самостійно вирішує питання, щодо звернення до органів державної влади, місцевого

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

27 ВЕР 2024

Семі Д.В. [Signature]

самоврядування та до національних і міжнародних судів з питань реалізації цілей та завдань ОРГАНІЗАЦІЇ. Факт підписання Головою Правління ОРГАНІЗАЦІЇ документів свідчить про наявність позиції ОРГАНІЗАЦІЇ.

- виконує інші дії щодо керівництва діяльністю ОРГАНІЗАЦІЇ, що не належать до компетенції інших органів управління ОРГАНІЗАЦІЇ, або делеговані йому ними в межах повноважень, наданих цим Статутом.

4.6. В разі неможливості виконання Головою Правління своїх обов'язків його обов'язки виконує один з членів Правління ОРГАНІЗАЦІЇ обраний Правлінням;

4.7. Контролюючим органом ОРГАНІЗАЦІЇ є Контрольно-ревізійна комісія, яка обирається на Загальних зборах і здійснює контроль за дотриманням Статуту ОРГАНІЗАЦІЇ, перевіряє організаційну та фінансову діяльність ОРГАНІЗАЦІЇ, відповідність ухвал керівних органів ОРГАНІЗАЦІЇ згідно Статуту ОРГАНІЗАЦІЇ. Контрольно-ревізійна комісія обирається у складі 3-х осіб, строком на 5 (п'ять) років.

4.8. Засідання Контрольно-ревізійної комісії скликаються не рідше ніж один раз на 6 місяців. Засідання Контрольно-ревізійної комісії є правомірними у разі присутності 2/3 її членів та голови Контрольно-ревізійної комісії. Рішення Контрольно-ревізійної комісії приймаються простою більшістю голосів в режимі відкритого голосування.

4.9. Засідання керівних органів ОРГАНІЗАЦІЇ (Загальних зборів, Правління) можуть проводитись, як за безпосередньої участі членів, так і за допомогою Інтернет зв'язку з використанням аудіовізуальних комп'ютерних програм, он-лайн конференцій. Рішення про форму проведення такого засідання приймає Правління ОРГАНІЗАЦІЇ та повідомляє членів ОРГАНІЗАЦІЇ не пізніше ніж за 15 днів до визначеної дати проведення засідання (Загальних зборів, Правління) про обрану форму засідання. Будь яке засідання керівних органів оформлюється протоколом про форму засідання, де обов'язково вказується, що засідання відбувалось за допомогою Інтернет зв'язку. У протоколі обов'язково фіксується за допомогою якої комп'ютерної програми відбувалось засідання.

4.10. Рішення Правління може бути оскаржено Членом ОРГАНІЗАЦІЇ на Загальних зборах членів. Рішення Загальних Зборів можуть бути оскаржено Членом ОРГАНІЗАЦІЇ в судовому порядку.

5. ДЖЕРЕЛА НАДХОДЖЕННЯ І ПОРЯДОК ВИКОРИСТАННЯ КОШТІВ ТА МАЙНА ОРГАНІЗАЦІЇ

5.1. ОРГАНІЗАЦІЯ може мати у власності кошти, власне рухоме її нерухоме майно, обладнання, транспорт та інше майно, необхідне для здійснення статутної діяльності.

5.2. Джерелом формування коштів та майна ОРГАНІЗАЦІЇ є:

- членські внески;
- кошти або майно, які надходять безоплатно або у вигляді безповоротної фінансової допомоги чи добровільних пожертвувань;
- пасивні доходи;
- кошти або майно, які надходять від ведення основної діяльності;
- гранти, дотації або субсидії, отримані із державного або місцевого бюджетів, державних цільових фондів, недержавних фондів та установ або в межах технічної чи благодійної, у тому числі гуманітарної, допомоги, крім дотацій на регулювання цін на платні послуги;
- доходи від господарської діяльності.

5.3. ОРГАНІЗАЦІЯ вільно володіє, користується і розпоряджається належним їй майном та має право вчиняти дії щодо нього, які не суперечать чинному законодавству та цьому Статуту.

5.4. Грошові кошти ОРГАНІЗАЦІЇ витрачаються на виконання статутних завдань ОРГАНІЗАЦІЇ. Організація має право сприяти здійсненню благодійної діяльності, а також наданню іншої соціальної допомоги.

5.5. ОРГАНІЗАЦІЯ може мати у власності будинки, споруди, грошові кошти, акції, інші цінні папери та інше майно, необхідне для матеріального забезпечення статутної діяльності ОРГАНІЗАЦІЇ.

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

27 ВЕР 2024

Світлана Д.В. [Підпис]

5.6. ОРГАНІЗАЦІЯ не відповідає за зобов'язаннями своїх членів, а члени ОРГАНІЗАЦІЇ не відповідають за зобов'язаннями ОРГАНІЗАЦІЇ, за винятком випадків, коли вони беруть на себе такі зобов'язання.

5.7. Отримані доходи (прибутки) ОРГАНІЗАЦІЇ або їх частину забороняється розподіляти серед засновників (учасників у розумінні Цивільного кодексу України), членів Організації, працівників (крім оплати їхньої праці, нарахування єдиного соціального внеску), членів органів управління та інших пов'язаних з ними осіб. Для цілей пункту не вважається розподілом отриманих доходів (прибутків) фінансування видатків, визначених підпунктом 133.4.2 пункту 133.4 ст. 133 Податкового кодексу України.

6. ГОСПОДАРСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ, ОБЛІК І ЗВІТНІСТЬ ОРГАНІЗАЦІЇ

6.1 З метою виконання статутних завдань і цілей ОРГАНІЗАЦІЯ здійснює необхідну господарську діяльність (надає платні послуги) як самостійно так і шляхом створення госпрозрахункових установ і організацій зі статусом юридичної особи, заснування підприємств в порядку, встановленому законодавством.

Отримані від господарської діяльності ОРГАНІЗАЦІЇ доходи (прибутки) використовуються виключно для фінансування видатків на утримання ОРГАНІЗАЦІЇ, реалізації мети (цілей, завдань) та напрямів діяльності, визначених цим Статутом відповідно до п.п. 133.4.2 п. 133.4 ст. 133 Податкового кодексу України.

6.2 ОРГАНІЗАЦІЯ та створені нею установи та організації зобов'язані вести оперативний та бухгалтерський облік, статистичну звітність, зареєструватись в органах державної податкової інспекції та вносити до бюджету платежі в порядку й розмірах, передбачених законодавством України.

6.3 Статистична звітність надається у встановленому обсягу органам державної статистики.

6.4 Підсумки фінансової діяльності ОРГАНІЗАЦІЇ відображаються в річному звіті та балансі.

6.5 Порядок звітування Правління ОРГАНІЗАЦІЇ проводиться один раз на рік перед Загальними Зборами ОРГАНІЗАЦІЇ.

7. ВІДОКРЕМЛЕНІ ПІДРОЗДІЛИ ОРГАНІЗАЦІЇ

7.1. Організація може мати відокремлені підрозділи, які не є юридичними особами та утворюються за рішенням Загальних зборів Організації. Відсутність відокремлених підрозділів не впливає на можливість реалізації мети чи завдань ОРГАНІЗАЦІЇ на певній території.

7.2. Відокремлені підрозділи Організації у своїй діяльності керуються Статутом Організації.

7.3. Керівники відокремлених підрозділів Організації призначаються Загальними зборами строком на 2 роки і діють на підставі довіреності. Керівники відокремлених підрозділів повинні бути членами Організації.

7.4. Відокремлені підрозділи мають наступні повноваження:

7.4.1 Представляють Організацію у межах території, на яку поширюються їх повноваження.

7.4.2. Реалізують статутні мету та завдання Організації у межах території, на яку поширюються їх повноваження, згідно наданих рішенням загальних зборів повноважень.

7.4.3. Проводять роботу по залученню нових членів (учасників) з використанням засобів, не заборонених законодавством України.

7.5. Керівник відокремленого підрозділу має право:

7.5.1. Приймати рішення про використання назви та символіки Організації для реалізації завдань Організації.

7.5.2. Звертатися до керівних органів Організації щодо отримання допомоги у реалізації завдань Організації.

7.5.3. Бути присутнім на засіданні Правління Організації (без права голосу).

**ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ**

27 ВЕР 2024

- 7.5.4. Звертатися із клопотаннями до керівних органів Організації.
- 7.6. Керівник відокремленого підрозділу зобов'язаний:
 - 7.6.1. Дотримуватися вимог Статуту Організації.
 - 7.6.2. Виконувати законні та прийняті в межах вимог Статуту Організації рішення керівних органів Організації.
 - 7.6.3. Не допускати дій, спрямованих на порушення честі, гідності членів (учасників) Організації.
 - 7.7. Діяльність відокремленого підрозділу може бути припинено шляхом його закриття за рішенням Загальних зборів Організації.
 - 7.8. Про закриття відокремленого підрозділу Організація повідомляє уповноважений орган з питань державної реєстрації відповідно до вимог чинного законодавства України.
 - 7.9. Майно та кошти, яке було закріплене за відокремленим підрозділом, після припинення його діяльності передаються безпосередньо до відання Правління до прийняття рішення щодо розподілу майна та коштів Загальними зборами Організації.

8. ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО СТАТУТУ ОРГАНІЗАЦІЇ

- 8.1. Зміни до Статуту ОРГАНІЗАЦІЇ приймаються Загальними зборами ОРГАНІЗАЦІЇ. Рішення Загальних зборів ОРГАНІЗАЦІЇ з питань змін до Статуту приймається, якщо за нього проголосувало більше 3/4 голосів дійсних членів ОРГАНІЗАЦІЇ.
- 8.2. Зміни, що сталися в статутних документах ОРГАНІЗАЦІЇ підлягають обов'язковій реєстрації у встановленому чинним законодавством порядку.

9. ПРИПИНЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ

- 9.1. Припинення діяльності ОРГАНІЗАЦІЇ може бути здійснене за рішенням ОРГАНІЗАЦІЇ, прийнятим Загальними зборами, шляхом саморозпуску або реорганізації шляхом приєднання до іншого громадського об'єднання такого самого статусу. Припинення діяльності ОРГАНІЗАЦІЇ також здійснюється за рішенням суду про заборону (примусовий розпуск) громадського об'єднання.
- 9.2. Саморозпуск або приєднання ОРГАНІЗАЦІЇ здійснюється за рішенням Загальних зборів ОРГАНІЗАЦІЇ, якщо за це проголосувало не менше 3/4 голосів членів ОРГАНІЗАЦІЇ.
- 9.3. У випадку ліквідації ОРГАНІЗАЦІЇ орган, який прийняв рішення про ліквідацію, створює ліквідаційну комісію, яка діє у порядку, передбаченому законодавством. З моменту призначення Ліквідаційної комісії до неї переходять повноваження по управлінню справами ОРГАНІЗАЦІЇ. Ліквідаційна комісія оцінює наявне майно ОРГАНІЗАЦІЇ, складає ліквідаційний баланс і пред'являє його Загальним зборам, або органу, який її призначив на затвердження.
- 9.4. У разі ліквідації, злиття, поділу, приєднання або перетворення ОРГАНІЗАЦІЇ її активи не можуть перерозподілятися між членами ОРГАНІЗАЦІЇ, і повинні бути передані одній або кільком неприбутковим організаціям відповідного виду або зараховані до доходу бюджету.

Голова Правління



Д.В. Седін

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

13

27 ВЕР 2024

Седін Д.В.

Догадоч /

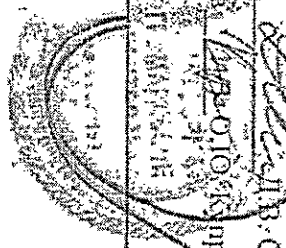
Пропитто, пронумеровано та скріплено печаткою на 13 аркушах

(Диксудат)

Голова позачергових Загальних зборів *(Сенін)*

Секретар позачергових Загальних зборів *(Сенін)*

27.12.2022р.



**ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ**

27 ВЕР 7774

(Сенін) D.B. [Signature]

Аксаток № 2



ВИПИСКА
з Єдиного державного реєстру юридичних осіб,
фізичних осіб-підприємців та громадських формувань

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ "ПЛАТФОРМА
ГРОМАДСЬКИЙ КОНТРОЛЬ"

Ідентифікаційний код юридичної особи:
39689459

Місцезнаходження юридичної особи:
Україна, 49000, Дніпропетровська обл., місто Дніпро, вулиця Ульяновова,
будинок 24, офіс 9

Дата та номер запису в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань:
17.02.2023, 1002241070008072297

Прізвище, ім'я та по батькові осіб, які мають право вчиняти юридичні дії від імені юридичної особи без довіреності, у тому числі підписувати договори, та наявність обмежень щодо представництва від імені юридичної особи:
Селін Денис Вікторович , ГОЛОВА ПРАВЛІННЯ - керівник



Відомості, отримані в порядку інформаційної взаємодії між Єдиним державним реєстром юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань та інформаційними системами державних органів:

13.03.2015, ДЕРЖАВНА СЛУЖБА СТАТИСТИКИ УКРАЇНИ, 37507880

13.03.2015, 046515033658, ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ДПС У ДНІПРОПЕТРОВСЬКІЙ ОБЛАСТІ, ПРАВОБЕРЕЖНА ДПІ (ЦЕНТРАЛЬНИЙ Р-Н М.ДНІПРА), 44118658, (дані про взяття на облік як платника податків)

13.03.2015, 10000000362569, ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ДПС У ДНІПРОПЕТРОВСЬКІЙ ОБЛАСТІ, ПРАВОБЕРЕЖНА ДПІ (ЦЕНТРАЛЬНИЙ Р-Н М.ДНІПРА), 44118658, 1, (дані про взяття на облік як платника єдиного внеску)

Види економічної діяльності:
94.99 Діяльність інших громадських організацій, н.в.і.у. (основний)
88.99 Надання іншої соціальної допомоги без забезпечення проживання, н.в.і.у.

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ
27 ВЕР 2024  

Назви органів управління юридичної особи:

Відомості відсутні

Запис про перебування юридичної особи в процесі припинення:

Відомості відсутні

Вид установчого документа:

Відомості відсутні

Інформація для здійснення зв'язку:

050 5750801.

Номер, дата та час формування виписки:

376145462662, 27.02.2023 11:25:36

Південне міжрегіональне управління Міністерства
юстиції (м. Одеса)

Лур'є І.Л.

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

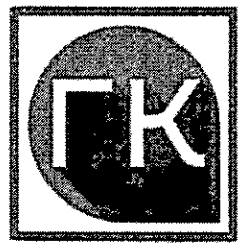
27 ВЕР 2024

Сергій Д.Б.



Документ №3

ГРОМАДСЬКИЙ



КОНТРОЛЬ

Вих. 2013/24
Від 20.09.2024

Голові Державної прикордонної служби України
Дейнейку Сергію Васильовичу
вул. Володимирська, 26, м. Київ, 01001, Україна
Publicinfo@dpsu.gov.ua

Громадська організація
«ПЛАТФОРМА ГРОМАДСЬКИЙ
КОНТРОЛЬ»

Код ЄДРПОУ 39689459;
Адреса для листування: 49000, м. Дніпро,
пр. Дмитра Яворницького, 62, а/с 7
Телефон: +38.(056) - 717 - 07 - 04;
Електронна адреса: gromkontrol.ua@gmail.com

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ЗАПИТ № 2013

1. Вступ

Заявник звертається до вас із цим інформаційним запитом, оскільки вважає інформацію викладену у прохальній частині цього запиту суспільно важливою, адже вона стосується підстав для перетину державного кордону місцевими депутатами Дніпровської міської ради.

Так, у засобах масової інформації та соціальних мережах почали з'являтися новини та повідомлення щодо того, що частина депутатів Дніпровської міської ради, зокрема:

**ЗГІДНО 3
ОРИГІНАЛОМ**
27 ВЕР 2024

Сергій В. Дейнека

Юридична адреса:
49000, м. Дніпро
вул. Ульянова, 24, офіс 9

Поштова адреса:
49000, м. Дніпро
пр. Д. Яворницького, 62, а/с 7

ЄДРПОУ 39689459
Тел: +38(056) 717 07 04

gromkontrol.ua@gmail.com
www.gromko.dp.ua
 [gromkontrol.ua](https://www.facebook.com/gromkontrol.ua)

- Кривошеєв Євген Валерійович (Обраний від Дніпровської міської організації ПОЛІТИЧНОЇ ПАРТІЇ "ПРОПОЗИЦІЯ", Голова постійної комісії міської ради з питань архітектури, містобудування та земельних відносин);
- Пустовий Сергій Володимирович (Обраний від Дніпровської міської організації ПОЛІТИЧНОЇ ПАРТІЇ "ПРОПОЗИЦІЯ", Заступник голови постійної комісії міської ради з питань архітектури, містобудування та земельних відносин);
- Примаков Каміль Юрійович (Обраний від Дніпропетровської територіальної організації ПОЛІТИЧНОЇ ПАРТІЇ "ЄВРОПЕЙСЬКА СОЛІДАРНІСТЬ", Голова депутатської фракції ПОЛІТИЧНОЇ ПАРТІЇ "ЄВРОПЕЙСЬКА СОЛІДАРНІСТЬ")

вийхавши під час воєнного стану за кордон на підставі оформлених у Дніпровській міській раді службових відряджень для участі у конференції із відбудови, насправді відпочивали на Мальдівах у розкішному готелі, демонструючи коштовні ювелірні прикраси; споживаючи алкоголь, розважаючись тощо.

Зокрема, але не виключно зазначена інформація відображена у наступних інформаційних повідомленнях:

- Депутати Філатова потрапили в гучний скандал: запаливали на Мальдівах під час "відрядження" (<https://www.unian.ua/politics/deputati-filatova-potrapili-v-guchniy-skandal-zapalyovali-na-maldivah-pid-chas-vidryadzhennya-novini-dnipra-12759246.html>)
- Депутати міськради Дніпра відпочивали на Мальдівах замість участі у міжнародній конференції з відновлення (<https://www.osoby.com.ua/deputaty-miskrady-dnipra-vidpochyvaly-na-maldivah-zamist-uchasti-u-mizhnarodnij-konferenciji-z-vidnovlennya/>)
- Депутати з фракції мера Дніпра замість відрядження відпочивали на Мальдівах (<https://scotch glavcom.ua/showbiz/deputati-z-fraktsiji-mera-dnipra-zamist-vidryadzhennia-vidpochivali-na-maldivakh-zmi-1020811.html>)
- Кому війна, кому Мальдіви: Чому депутати і чиновники не бояться Коліївщини (<https://www.depo.ua/ukr/politics/komu-vivna-komu-maldivi-chomu-deputati-i-chinovniki-ne-bovatsya-koliiivshchini-202409181463410>)
- Омари, просеко, ювелірка за 300 тисяч євро: як дніпровські депутати відгуляли на Мальдівах (<https://d1.ua/omary-prosyeko-yuvelirka-za-300-tysyach-yevro-yak-dniprovski-deputaty-vidgulyaly-na-maldivah-video>)

2. Правові підстави, які підтверджують існування запитуваної інформації

Відповідно до пункту 2¹⁴ Правил перетину державного державного кордону громадянами України у разі введення в Україні воєнного стану депутати місцевих рад, структурних підрозділів органів місцевого самоврядування працівники, які заброньовані на період мобілізації та на воєнний час за органами місцевого самоврядування, мають право перетинати державний кордон на підставі відповідних рішень про службові відрядження.

При цьому, у відповідності до п. 1 Розділу I Інструкції про службові відрядження в межах України та за кордон службовим відрядженням вважається поїздка працівника за розпорядженням керівника державного органу (поїздка державного службовця - за розпорядженням керівника державної служби), підприємства, установи та організації, що

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

27 ВЕР 2024

Світлана Д.В. *[Підпис]*

повністю або частково утримується (фінансується) за рахунок бюджетних коштів (далі - підприємство), на певний строк до іншого населеного пункту для виконання службового доручення поза місцем його постійної роботи (за наявності документів, що підтверджують зв'язок службового відрядження з основною діяльністю підприємства). Документами, що підтверджують зв'язок такого відрядження з основною діяльністю підприємства, є, зокрема (але не виключно): запрошення сторони, що приймає і діяльність якої збігається з діяльністю підприємства, що направляє у відрядження; укладений договір чи контракт; інші документи, які встановлюють або засвідчують бажання встановити цивільно-правові відносини; документи, що засвідчують участь відрядженої особи в переговорах, конференціях або симпозіумах, інших заходах, які проводяться за тематикою, що збігається з діяльністю підприємства, яке відряджає працівника.

При цьому, відрядження за кордон здійснюється відповідно до наказу (розпорядження) керівника підприємства (абзац 1 пункту 1 розділу III Інструкції).

Отже, пропуск через державний кордон осіб, визначених пунктом 2¹⁴ Правил перетинання державного кордону громадянами України, здійснюється уповноваженими особами Держприкордонслужби за наявності відповідних підтверджених документів про службове відрядження, виданих уповноваженою службовою особою органу державної влади, органу місцевого самоврядування.

Враховуючи вищевикладене, очевидно, що самі службові відрядження, а також всі листи від Дніпровської міської ради до Державної прикордонної служби України щодо службових відряджень для депутатів Дніпровської міської ради.

3. Щодо наявності безумовних підстав для надання запитуваної інформації

Статтею 10 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод визначено наступне:

- Кожен має право на свободу вираження поглядів. Це право включає свободу дотримуватися своїх поглядів, одержувати і передавати інформацію та ідеї без втручання органів державної влади і незалежно від кордонів. Ця стаття не перешкоджає державам вимагати ліцензування діяльності радіомовних, телевізійних або кінематографічних підприємств.
- Здійснення цих свобод, оскільки воно пов'язане з обов'язками і відповідальністю, може підлягати таким формальностям, умовам, обмеженням або санкціям, що встановлені законом і є необхідними в демократичному суспільстві в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадської безпеки, для запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я чи моралі, для захисту репутації чи прав інших осіб, для запобігання розголошенню конфіденційної інформації або для підтримання авторитету і безсторонності суду.

Надаючи тлумачення вказаному положенню Конвенції Велика палата ЄСПЛ в рішенні від 08 листопада 2016 року у справі "Угорський Гельсінкський Комітет проти Угорщини" (Magyar Helsinki Bizottság v. Hungary) (заява № 18030/11) вказала, що те, наскільки заборона доступу до інформації є втручанням у права заявника на свободу вираження поглядів, слід оцінювати в кожному конкретному випадку та з урахуванням його

ЗГІДНО 3

ОРИГІНАЛОМ

27 ВЕР 2024

Світ Д.В.



особливих обставин (пункт 157). Для цього мають бути оцінені такі критерії (пункти 158-170):

- мета запитувача. Потрібно встановити, чи справді отримання інформації є необхідним для реалізації запитувачем інформації його функції зі сприяння публічній дискусії із суспільно важливих питань і чи справді ненадання інформації створить суттєву перешкоду свободі вираження поглядів;
- природа інформації. Інформація, дані або документи, щодо яких вимагається доступ, повинні відповідати вимогам трискладового тесту, тобто збиратися в цілях задоволення саме суспільного інтересу;
- роль запитувача. Розраховувати на захист свого права на доступ можуть насамперед журналісти, науковці, громадські активісти, зокрема блогери та популярні користувачі соцімереж, громадські організації, діяльність яких пов'язана з питаннями, що становлять суспільний інтерес, а також автори творів з означених питань;
- готова та доступна інформація. Надання інформації не повинно накладати на державні органи надмірного тягара зі збирання та обробки даних.

Застосовуючи встановлені цим рішенням ЄСПЛ критерії, до обставин цього запиту зазначасмо наступні:

3.1. Мета запитувача

Метою запиту в даному випадку є реалізація функції Громадської організації "Платформа Громадський Контроль" щодо висвітлення суспільно важливого питання пов'язаного з інформацією про виїзд депутатів Дніпровської міської ради за кордон під час воєнного стану за кордон на підставі оформлених у Дніпровській міській раді службових відряджень для участі у конференції із відбудови, які насправді відпочивали на Мальдівах у розкішному готелі, демонструючи коштовні ювелірні прикраси, споживаючи алкоголь, розважаючись тощ

Суспільна важливість цього питання є значною та вочевидь сприяє дискусії в демократичному суспільстві. При цьому, ненадання інформації створить серйозну перешкоду у такій дискусії.

3.2. Природа інформації

Запитувана інформація є надзвичайно суспільно важливою виходячи з наведених вище у розділі 1 запиту публікацій у засобах масової інформації.

Крім того не можна залишити поза увагою наступне:

Вищевказані положення Правил перетину державного кордону щодо депутатів місцевих рад фактично було прийняті на виконання Рішення Ради національної безпеки і оборони України від 23 січня 2023 року затвердженого указом Президента України від 23 січня 2023 року № 27/2023.

**ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ**

27 ВЕР 2024

Семі Д. В. 

Пунктом 1 вказаного рішення чітко було доручено Кабінету Міністрів розробити відповідні зміни До правил передбачивши, зокрема, що виїзд депутатів місцевих рад за кордон був можливий виключно на підставі відповідних службових відряджень.

Отже зацитувана інформація в умовах повномасштабної збройної агресії російської федерації проти України є надзвичайна суспільно важливою оскільки стосується фундаментальних питань соціальної справедливості та відповідальної (або ж безвідповідальної) поведінки обраних територіальною громадою місцевих депутатів.

Варто також зазначити, що особи, стосовно яких запитується інформація, є публічною особою, а отже сфера його приватності є априорі більш обмежена у порівнянні з пересічними громадянами. Зазначене не раз констатував ЄСПЛ в своїх рішеннях. В контексті нашого запиту показовою справою щодо цього є «Аксель Шпрінгер проти Німеччини», яка стосувалась інформації, поширеної про колишнього федерального канцлера Німеччини Герхарда Шредера і його можливих зв'язків з росією. Європейський суд з прав людини зазначив, що Шредер, який займав одну з найвищих посад в Німеччині, повинен був проявляти більшу відкритість до преси, ніж приватні особи. При таких обставинах, ЄСПЛ дійшов висновку, що німецькі суди не привели достатніх обґрунтувань необхідності обмеження свободи слова і констатував порушення статті 10 Конвенції.

Вищевказані обставини в своїй сукупності свідчать про те, що надання відповідної інформації буде відповідати вимогам законодавства, буде мати адекватну легітимну мету (надання інформації яка є важливою для суспільства) і буде пропорційним.


3.3. Роль запитувача

Громадська організація "Платформа Громадський Контроль" є достатньо відомою громадською організацією у м. Дніпрі та Україні, утвореною небайдужими членами територіальної громади міста. Багато публікацій на соціально-важливі теми мали більше 20 000 переглядів (кожна) в соціальних мережах та ютуб-каналі організації. За час існування організації її члени входили до громадських рад при Національному антикорупційному бюро України, Міністерстві екології та природних ресурсів України, Дніпровській міській раді та інших.

Громадська організація є позивачем в десятках судових справ пов'язаних із захистом важливих для суспільства і громади Дніпра питань, що підтверджується відкритими відомостями веб-сайтів судової влади та ЄДРСР. Організація регулярно висвітлює результати судових процесів та в цілому дотична до правових подій в державі.

Європейською Комісією було складено Висновок (https://neighbourhood-enlargement.ec.europa.eu/opinion-ukraïnes-application-membership-eur-organ-union_en) відносно заявки України на членство в Європейському Союзі. Відповідно до цього Висновку зазначається про важливу роль Українського громадянського суспільства в просуванні реформ та спостереження за їх впровадженням.

За таких обставин, вважаємо, що надання інформації на цій запит відповідатиме національному законодавству та положенням ст. 10 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, забезпечить пропорційний баланс між приватними та

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ
27 ВЕР 2024 *Селін Д.В* 

суспільними інтересами і буде сприяти подальшій суспільній дискусії, яка є необхідною у демократичному суспільстві.

3.4. Чи є запитувана інформація готовою та доступною?

Оскільки наявність запитуваних документів, які надаються до місцевої ради, яка оформлює відповідне відрядження прямо передбачено, чинним законодавством про що зазначалося вище. Отже запитувана інформація є готовою та доступною, а її надання не є таким, що потребує надмірних зусиль

4. Висновки

Враховуючи вищевикладене, на підставі статті 10 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, статей 1, 13, 19, 20 Закону України «Про доступ до публічної інформації» від 13 січня 2011 року, які надають право звертатись із запитом до розпорядників інформації щодо надання публічної інформації, прошу надати наступну інформацію (наступні документи):

1. Надати копії наступних документів за період з 24.02.2022 р. по день отримання цього запиту щодо Кривошеєва Євгена Валерійовича (Дата народження: 16.04.1986 р. у місті Дніпропетровськ), Пустового Сергія Володимировича (Дата народження: 11.06.1985 р. у місті Дніпропетровськ), Примакова Каміля Юрійовича (Дата народження: 01.02.1985 р. у місті Дніпропетровськ):
 - Всі листи до Державної прикордонної служби України від Дніпровської міської ради та/або її депутатів та/або її виконавчих органів та/або їхніх посадових осіб щодо службових відряджень за кордон вищезазначених депутатів Дніпровської міської ради з копіями всіх доданих до них документів, в тому числі самих рішень (наказів) про відрядження.
 - Інформація та документи щодо дат та підстав перетину державного кордону України (виїзду та в'їзду) вищезазначеними депутатами Дніпровської міської ради.
 - За відсутності у вас копій документів, які запитуються, надати їх повну назву з ідентифікуючими ознаками, які були підставою для перетину державного кордону кожним з вищезазначених громадян.
2. Відповідь на даний інформаційний запит надати в електронному вигляді шляхом направлення на електронну пошту ГО «Платформа Громадський контроль»: gromkontrol.ua@gmail.com та у паперовому вигляді на адресу для листування зазначену у запиті.

З повагою,

Голова правління ГО

«Платформа Громадський контроль»



Д.В.Селін.

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

27 ВЕР 2024

Селін Д.В.

Догадок №4



АДМІНІСТРАЦІЯ ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

(Адміністрація Держприкордонслужби)

вул. Володимирська, 26, Київ, 01601, тел./факс: (044) 235-11-00, тел. (044) 239-84-80
E-mail: adpsu@dpsu.gov.ua, сайт: www.dpsu.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 00034039

Громадська організація
«Платформа Громадський
контроль»
gromkontrol.ua@gmail.com

У відповідь на інформаційний запит від 20.09.2024 № 2013/24 повідомляємо, що згідно із Законом України «Про доступ до публічної інформації» (далі – Закон) публічна інформація – це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом. Важливою ознакою публічної інформації є її попередня фіксація на матеріальних носіях. Закон регулює відносини щодо доступу до інформації, яка вже існує, і не вимагає у відповідь на запит створювати інформацію (зокрема й роз'яснювати вимоги законодавства, створювати довідки, витяги чи надавати пояснення) або вчиняти дії (утримуватись від їх вчинення).

Крім того, інформація про перетинання особою державного кордону є інформацією з обмеженим доступом та стосується приватного життя особи, захист її від неналежного поширення забезпечується Конституцією України, законами України «Про інформацію», «Про захист персональних даних», а тому може поширюватися лише за згодою особи або в інших, передбачених законом, випадках.

Згідно з частинами першою, другою статті 32 Конституції України ніхто не може зазнавати втручання в його особисте і сімейне життя, крім випадків, передбачених Конституцією України, не допускаються збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини.

Статтею 21 Закону України «Про інформацію» визначено, що інформація про фізичну особу є конфіденційною, а тому відповідно до частини першої статті 21 цього ж закону є інформацією з обмеженим доступом.

Відповідно до частини першої статті 14 Закону України «Про захист персональних даних» поширення персональних даних передбачає дії щодо

**ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ**

27 ВЕР 2024

Сем Д. В.



UB
Адміністрація Держприкордонслужби
№02.3/ЗП-1616/1423 від 24.09.2024
КЕП: Баран Леонід Михайлович
123B2A2A7363D1F404000007D0100007F860100
Сертифікат дієвості з 03.03.2023 00:00 до 02.03.2025 23:59

передачі відомостей про фізичну особу за згодою суб'єкта персональних даних. Статтею 11 Закону України «Про інформацію» встановлено, що не допускається збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та захисту прав людини. Кожному забезпечується вільний доступ до інформації, яка стосується його особисто, крім випадків, передбачених законом.

Відповідно до частини четвертої статті 301 Цивільного кодексу України обставини особистого життя фізичної особи може бути розголошено іншим особам лише за умови, що вони містять ознаки правопорушення, що підтверджено рішенням суду, а також за згодою фізичної особи.

Інформацію про перетинання державного кордону особами без їхньої згоди можуть отримати правоохоронні органи України на запити, надані в межах наявного кримінального провадження (номер кримінального провадження, зареєстрованого в Єдиному реєстрі досудових розслідувань, оперативно-розшукової чи контррозвідувальної справи), чи суд на підставі відповідного судового рішення про витребування такої інформації.

З урахуванням зазначеного, на підставі пункту 2 частини першої статті 22 Закону повідомляємо про відмову у задоволенні запиту відповідно до порядку, визначеного Законом. Згідно із статтею 23 Закону відмова в наданні інформації оскаржується в судовому порядку, передбаченому Кодексом адміністративного судочинства України.

Директор Департаменту охорони
державного кордону

Леонід БАРАН

Ірина Гуляй 230 71 61

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

27 ВЕР 2024

Світлана Д.В.



Категорія справи № 160/9340/23: Адміністративні справи (з 01.01.2019); Справи щодо захисту політичних (крім виборчих) та громадянських прав, зокрема щодо; забезпечення права особи на доступ до публічної інформації.

Надіслано для оприлюднення: 28.12.2023. Зареєстровано: 29.12.2023. Забезпечено надання загального доступу: 01.01.2024.

Дата набрання законної сили: 05.06.2024

Номер судового провадження: не визначено



ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД РІШЕННЯ ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

22 грудня 2023 року Справа №160/9340/23

Дніпропетровський окружний адміністративний суд у складі:

головуючого судді

Захарчук-Борисенко Н. В.

розглянувши у письмовому провадженні у місті Дніпро адміністративну справу за позовною заявою Громадська організація «Люстраційна антикорупційна рада Придніпров'я» до Головного центру обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України, трет особа: ОСОБА_1 про визнання відмови протиправною та зобов'язання вчинити певні дії,-

УСТАНОВИВ:

03.05.2023 року Громадська організація «Люстраційна антикорупційна рада Придніпров'я» звернулась до Дніпропетровського окружного адміністративного суду з позовною заявою до Головного центру обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України, в якій просить:

- визнати протиправною бездіяльність Головного центру обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України, яка полягає у відмові надати інформацію Громадській організації «Люстраційна антикорупційна рада Придніпров'я» на запит про доступ до публічної інформації від 08.02.2023 року №02/08/01;

- зобов'язати Головного центру обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України надати Громадській організації «Люстраційна антикорупційна рада Придніпров'я» наступну публічну інформацію в письмовому вигляді, шляхом надсилання на електронну пошту ІНФОРМАЦІЯ_1 відомості, коли/де перетинав кордон України, із зазначенням дат перетину кордону, депутат Дніпропетровської обласної ради (до 25.11.2022 року займав посаду першого заступника голови Дніпропетровської обласної ради) ОСОБА_1 за період з 01.01.2022 року по 08.02.2023 року;

- зобов'язати Головного центру обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України у місячний строк з дня набрання рішення законної сили подати до Дніпропетровського окружного адміністративного суду звіт про виконання судового рішення у даній справі.

В обґрунтування позовних вимог позивачем наголошено, що відмова відповідача надати запитувану інформацію є протиправною, безпідставною та такою, що суперечить вимогам чинного законодавства України. Так, відмовляючи у наданні запитуваної інформації, відповідач виходив із того, що така інформація є з обмеженим доступом, проте не вказав її категорію (конфіденційна, таємна чи службова). Окрім того, позивач, з посиланням на ч.2 ст. 5 ЗУ «Про захист персональних даних», вказує, що не є конфіденційною інформацією персональні дані, що стосуються здійснення особою, уповноваженою на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, посадових чи

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

27 ВЕР 2024

Суддя Н.В. Захарчук-Борисенко

службових повноважень. Наголошено, що запитувана інформація є суспільно необхідною, оскільки її отримання буде сприяти підзвітності посадової особи - ОСОБА_1 під час виконання ним своїх посадових обов'язків, а також для належного контролю мешканцями Дніпропетровщини за згаданою особою. Просить задовольнити позовні вимоги у повному обсязі. Окрім того, позивач у своєму запиті не просив надати інформацію, передбачену ч. 2 ст. 11 Закону України «Про інформацію», а відомості щодо перетину державного кордону України не є такою інформацією. Конфіденційною є інформація про фізичну особу, доступ до якої обмежено фізичною або юридичною особою, крім суб'єктів владних повноважень. Тому, оскільки позивач запитував інформацію не про пересічну фізичну особу, а про посадову особу суб'єкта владних повноважень, то норми, які захищають фізичну особу не поширюються на посадову особу суб'єкта владних повноважень, а, отже, інформація є відкритою.

Ухвалою від 08.05.2023 року прийнято адміністративний позов до розгляду та відкрито провадження в адміністративній справі за правилами спрощеного позовного провадження без виклику учасників справи у письмовому провадженні в порядку статті 262 Кодексу адміністративного судочинства України.

24.05.2023 року на адресу суду надійшов відзив від представника відповідача, в якому викладені заперечення проти задоволення позовних вимог, зважаючи на таке. Відповідач, з посиланням на п. 13 Положення про базу даних «Відомості про осіб, які перетнули державний кордон України, в'їхали на тимчасово окуповану територію України або виїхали з такої території», наголошує, що інформація про осіб, які, зокрема перетнули державний кордон, є інформацією з обмеженим доступом, а саме : конфіденційною інформацією (персональними даними). Також, у запиті відсутні докази, що запитувана позивачем інформація є предметом суспільного інтересу (суспільно необхідною інформацією) та розголошення такої інформації переважає право особи на захист від неналежного поширення про неї інформації з обмеженим доступом, а саме - конфіденційної інформації.

30.05.2023 року на адресу суду засобами поштового зв'язку надійшла відповідь на відзив. Так, позивач вказує, що перетинання кордону не прирівнюється до місця перебування, а тому запитувана інформація не є інформацією з обмеженим доступом; посилення відповідача на Положення про базу даних «Відомості про осіб, які перетнули державний кордон України, в'їхали на тимчасово окуповану територію України або виїхали з такої території» вказує, що усі розпорядники інформації незалежно від нормативно-правового акта, яким вони керуються, при вирішенні питань про доступ до інформації мають керуватися ЗУ «Про доступ до публічної служби»; перелік видів інформації, що може бути предметом суспільного інтересу не є вичерпним, тому, зважаючи на наявність інформації, що ОСОБА_1 виїхав за межі території України, то у разі підтвердження цієї інформації, остання буде сприяти дискусії та вимаганню пояснень дійсної причини такого вчинку у період воєнного стану (так як Дніпропетровська обласна рада повідомила, що не відряджала його закордон), а отже буде сприяти посиленню підзвітності та підконтрольності влади суспільству.

Представник відповідача скористався правом на подання заперечень (06.06.2023 року) на відповідь, де зазначив, що всі аргументи проти задоволення позовних вимог, викладені у відзиві на позовну заяву.

Ухвалою суду від 10.07.2023 року зупинено провадження в адміністративній справі № 160/9340/23.

Ухвалою суду від 07.11.2023 року поновлено провадження у справі № 160/9340/23 за адміністративним позовом Громадської організації «Люстраційна антикорупційна рада Придніпров'я» до Головного центру обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України про визнання відмови протиправною та зобов'язання вчинити певні дії.

Ухвалою суду від 13.11.2023 року залучено до участі у справі № 160/9340/23 в якості третьої особи ОСОБА_1 та встановлено десятиденний строк з моменту отримання цієї ухвали для надання пояснень щодо позову або відзиву.

Ухвалою суду від 27.11.2023 року продовжено строк розгляду адміністративної справи № 160/9340/23 за адміністративним позовом Громадської організації «Люстраційна антикорупційна рада Придніпров'я» до Головного центру обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України, третя особа: ОСОБА_1 про визнання відмови протиправною та зобов'язання вчинити певні дії.

ЗГІДНО З 27 ВЕР 2024
ОРИГІНАЛОМ *Селіва Р.В.*

Копія ухвали від 13.11.2023 року та позовна заява з додатками направлялися ОСОБА_1 за адресою наданою Головним управлінням Державної міграційної служби України в Дніпропетровській області: м. Дніпро, Шевченківський р-н., б-р. Катеринославський, буд. 1, кв. 84. Однак, на адресу суду 21.12.2023 року повернулося поштове відправлення з відміткою на конверті «за закінченням терміну зберігання».

Згідно з пунктом 4 частини 6 статті 251 КАС України днем вручення судового рішення є день поставлення у поштовому повідомленні відмітки про відмову отримати копію судового рішення чи відмітки про відсутність особи за адресою місцезнаходження, місця проживання чи перебування особи, що зареєстровані у встановленому законом порядку, якщо ця особа не повідомила суду іншої адреси.

Відповідно до частини 1 статті 131 КАС України, учасники судового процесу зобов'язані під час провадження у справі повідомляти суд про зміну місця проживання (перебування, знаходження), роботи, служби. У разі неповідомлення про зміну адреси, повістка надсилається учасникам судового процесу, які не мають офіційної електронної адреси, та за відсутності можливості сповістити їх за допомогою інших засобів зв'язку в порядку, визначеному статтею 129 цього Кодексу, за останньою відомою суду адресою і вважається врученою, навіть якщо відповідний учасник судового процесу за цією адресою більше не знаходиться або не проживає.

Частиною 11 статті 126 КАС України передбачено, що у разі повернення поштового відправлення із повісткою, яка не вручена адресату з незалежних від суду причин, вважається, що така повістка вручена належним чином.

Касаційний адміністративний суд у складі Верховного Суду у постанові від 28.01.2021 року у справі № 820/1400/17 зазначив, що до повноважень адміністративних судів не віднесено установа фактичного місцезнаходження юридичних осіб або місця проживання фізичних осіб - учасників судового процесу на час вчинення тих чи інших процесуальних дій. Тому примірники повідомлень про вручення рекомендованої кореспонденції, повернуті органами зв'язку з позначками «за закінченням терміну зберігання», «адресат вибув», «адресат відсутній» і т. п., з врахуванням конкретних обставин справи можуть вважатися належними доказами виконання адміністративним судом обов'язку щодо повідомлення учасників судового процесу про вчинення цим судом певних процесуальних дій.

Аналогічну позицію висловив Касаційний адміністративний суд у складі Верховного Суду, зокрема, у постанові від 31.03.2021 року у справі № 640/2371/20 та постанові від 29.04.2021 року у справі № 826/12038/17.

З огляду на викладене, судом вжито необхідні заходи щодо повідомлення позивача про залишення позовної заяви без руху.

Дослідивши матеріали справи, всебічно і повно з'ясувавши всі фактичні обставини, на яких ґрунтуються позовні вимоги, об'єктивно оцінивши докази, які мають юридичне значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, суд встановив наступні обставини.

08.02.2023 року позивач звернувся з запитом № 02/08/01 до Головного центру обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України, в якому просив надати відомості, коли/де перетинав кордон України, із зазначенням дат перетину кордону, депутат Дніпропетровської обласної ради (до 25.11.2022 року займав посаду Першого заступника голови Дніпропетровської обласної ради VIII): ОСОБА_1, 28.08.1970 року, РНОКПП НОМЕР_1, - за період з 01.01.2022 року по 08.02.2023 року.

Відповідачем надано відповідь на означений запит, яку оформлено листом № 91/ЗПІ-197-201 від 09.02.2023 року, в якому зазначена наступна інформація:

«Головний центр обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України не має правових підстав для надання запитуваної інформації, оскільки така інформація є з обмеженим доступом та стосується приватного життя особи, про яку запитується, і її захист від неналежного поширення забезпечується Конституцією України, Законом України «Про інформацію», «Про захист

ЗГІДНО 3 27 ВЕР 2024
ОРИГІНАЛОМ

Світлана Д.В. Ді...
41

Додаток 5

персональних даних», а тому може поширюватися лише за згодою особи або в інших, передбачених законом, випадках. Повідомлено, що наявна запитувана інформація стосовно ОСОБА_2 без його особистої письмової згоди, буде надана на виконання відповідного судового рішення про витребування зазначеної інформації з усіма обов'язковими реквізитами про особа, згідно чинного законодавства, встановленим порядком. Також, запитувана інформація є інформацією з обмеженим доступом, а саме: конфіденційною інформацією (персональними даними), тобто відомостями чи сукупністю відомостей про фізичну особу, яка ідентифікована або може бути конкретно ідентифікована».

Вважаючи таку відмову відповідача протиправною, позивач звернувся до суду з даним позовом.

Надаючи правову оцінку спірним правовідносинам, суд виходить з такого.

Відповідно до частини другої статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до статті 34 Конституції України кожен має право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб - на свій вибір. Здійснення цих прав може бути обмежене законом в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя.

Натомість, здійснення цих прав може бути обмежене законом в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя.

Положення статті 40 Конституції України гарантують кожній особі право направляти індивідуальні чи колективні письмові звернення або особисто звертатися до органів державної влади, органів місцевого самоврядування та посадових чи службових осіб цих органів, що зобов'язані розглянути звернення і дати обґрунтовану відповідь у встановлений законом строк.

Відповідно до статті 1 Закону України «Про доступ до публічної інформації» публічна інформація - це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом.

Статтею 3 Закону України «Про доступ до публічної інформації» визначені гарантії забезпечення права на доступ до публічної інформації, відповідно до якої право на доступ до публічної інформації гарантується: обов'язком розпорядників інформації надавати та оприлюднювати інформацію, крім випадків, передбачених законом; визначенням розпорядником інформації спеціальних структурних підрозділів або посадових осіб, які організують у встановленому порядку доступ до публічної інформації, якою він володіє; максимальним спрощенням процедури подання запиту та отримання інформації; доступом до засідань колегіальних суб'єктів владних повноважень, крім випадків, передбачених законодавством; здійсненням парламентського, громадського та державного контролю за дотриманням прав на доступ до публічної інформації; юридичною відповідальністю за порушення законодавства про доступ до публічної інформації.

Доступ до інформації забезпечується, зокрема, шляхом надання інформації за запитами на інформацію (пункт 2 частини 1 статті 5 цього Закону).

Відповідно пункту 1 частини першої статті 13 Закону України «Про доступ до публічної інформації» розпорядниками інформації для цілей цього Закону визнаються суб'єкти владних повноважень - органи державної влади, інші державні органи, органи місцевого самоврядування, органи влади

ЗГІДНО З 27 ВЕР 2024
ОРИГІНАЛОМ *Світлана ДВ* *ДВ*

Автономної Республіки Крим, інші суб'єкти, що здійснюють владні управлінські функції відповідно до законодавства та рішення яких є обов'язковими для виконання.

У силу частини четвертої статті 13 Закону України «Про доступ до публічної інформації» усі розпорядники інформації незалежно від нормативно-правового акта, на підставі якого вони діють, при вирішенні питань щодо доступу до інформації мають керуватися цим Законом.

Відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону «Про доступ до публічної інформації» публічна інформація є відкритою, крім випадків, встановлених законом.

Такі випадки встановлені ч. 1 ст. 6 Закону «Про доступ до публічної інформації», згідно з якою публічною інформацією з обмеженим доступом, є: 1) конфіденційна інформація; 2) таємна інформація; 3) службова інформація.

Згідно з ч. 2 ст. 6 Закону №2939-VI обмеження доступу до інформації здійснюється відповідно до закону при дотриманні сукупності таких вимог:

- 1) виключно в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи кримінальним правопорушенням, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя;
- 2) розголошення інформації може завдати істотної шкоди цим інтересам;
- 3) шкода від оприлюднення такої інформації переважає суспільний інтерес в її отриманні.

При цьому законодавством України чітко встановлено обов'язок розпорядника інформації надати мотивовану відповідь на запит у визначений Законом строк.

Зокрема, розпорядник інформації має право відмовити в задоволенні запиту, якщо інформація, що запитується, належить до категорії інформації з обмеженим доступом відповідно до частини другої статті 6 цього Закону (п. 2 ч. 1 ст. 22 Закону України "Про доступ до публічної інформації").

Згідно з ч. 4 ст. 22 Закону України "Про доступ до публічної інформації" у відмові в задоволенні запиту на інформацію має бути зазначено:

- 1) прізвище, ім'я, по батькові та посаду особи, відповідальної за розгляд запиту розпорядником інформації;
- 2) дату відмови;
- 3) мотивовану підставу відмови;
- 4) порядок оскарження відмови;
- 5) підпис.

Відмова в задоволенні запиту на інформацію надається в письмовий формі.

Досліджуючи відмову відповідача у надати інформації Громадській організації «Люстраційна антикорупційна рада Придніпров'я» на запит про доступ до публічної інформації від 08.02.2023 року №02/08/01, суд зазначає наступне.

Пунктом 5.2. Постанови Пленуму Вищого адміністративного суду від 29.09.2016 року № 10 «Про практику застосування адміністративними судами законодавства про доступ до публічної інформації» (далі - Постанова від 29.09.2016 року № 10) передбачено, що згідно з частиною першою статті 7 Закону України «Про доступ до публічної інформації» конфіденційна інформація - це інформація, доступ до якої обмежено фізичною або юридичною особою, крім суб'єктів владних повноважень та яка може поширюватися у визначеному ними порядку за їхнім бажанням відповідно до передбачених ними умов.

ЗГІДНО З 27 ВЕР 2024
ОРИГІНАЛОМ *Світлана В. В. Діва*

Водночас відмінне за обсягом визначення конфіденційної інформації закріплено у частині другій статті 21 Закону України «Про Інформацію», за якою конфіденційною є інформація про фізичну особу незалежно від відповідного її волевиявлення.

З метою усунення наведеної колізії суди повинні застосовувати положення частини четвертої статті 9 Кодексу адміністративного судочинства України, за якою у разі встановлення невідповідності закону Конституції України суд застосовує правовий акт, який має вищу юридичну силу, тобто Конституцію України, а саме положення про те, що інформація про особу є конфіденційною, крім окремо визначених випадків (Рішення Конституційного Суду України від 20 січня 2012 року № 2-рп/2012).

Виходячи з положень частини першої статті 7 Закону України «Про доступ до публічної інформації», частини другої статті 21 Закону України «Про інформацію» та статті 32 Конституції України конфіденційна інформація може поширюватись у таких випадках:

особа самостійно встановила випадки (порядок, умови), коли ця інформація може поширюватись (наприклад, у договорі про використання прав на комерційну таємницю);

коли особа у відповідь на прохання/пропозицію дає згоду на використання своїх конфіденційних даних. При цьому використання таких даних третьою особою здійснюється відповідно до умов наданої особою згоди;

коли закон дозволяє певним суб'єктам отримувати та використовувати конфіденційну інформацію без згоди особи. У таких випадках суб'єкт діє на виконання установлених повноважень та для досягнення визначеної мети (наприклад, отримання конфіденційної інформації в ході оперативно-розшукової діяльності або в ході проведення досудового слідства) і поширення конфіденційної інформації обмежується положеннями закону;

коли розголошення конфіденційної інформації відповідає суспільному інтересу і право громадськості знати цю інформацію переважає шкоду, яку може бути завдано особі поширенням її конфіденційної інформації. Таке поширення здійснюється відповідно до статті 29 Закону України «Про інформацію» після застосування «трискладового тесту».

Статтею 29 Закону України «Про інформацію» передбачено, що інформація з обмеженим доступом може бути поширена, якщо вона є суспільно необхідною, тобто є предметом суспільного інтересу, і право громадськості знати цю інформацію переважає потенційну шкоду від її поширення.

Предметом суспільного інтересу вважається інформація, яка свідчить про загрозу державному суверенітету, територіальній цілісності України; забезпечує реалізацію конституційних прав, свобод і обов'язків; свідчить про можливість порушення прав людини, введення громадськості в оману, шкідливі екологічні та інші негативні наслідки діяльності (бездіяльності) фізичних або юридичних осіб тощо.

Відповідно до пункту 6.2 Постанови від 29.09.2016 року з відмови у доступі до публічної інформації повинно вбачатися:

- 1) якому з перелічених у пункті 1 частини другої статті 6 Закону України «Про доступ до публічної інформації» інтересів (далі - правомірні інтереси) відповідає обмеження, а також чому обмеження доступу відповідає зазначеному інтересу (інтересам);
- 2) у чому конкретно полягає шкода правомірному інтересу (інтересам); яким є причинно-наслідковий зв'язок між наданням доступу та можливим настанням шкоди; чому ця шкода є істотною; яка ймовірність настання шкоди внаслідок надання доступу до інформації (пункт 2 частини другої статті 6 Закону України «Про доступ до публічної інформації»);
- 3) чому шкода від надання інформації переважає суспільний інтерес в її отриманні (пункт 3 частини другої статті 6 Закону України «Про доступ до публічної інформації»);

Відсутність висновку розпорядника інформації щодо наявності хоча б однієї зі згаданих трьох підстав "трискладового тесту" означає, що законних підстав для обмеження доступу до інформації немає, а

ЗГІДНО З 27 ВЕР 2024
ОРИГІНАЛОМ 

відмова у доступі до публічної інформації є необґрунтованою.

Тому якщо під час розгляду справи в суді буде з'ясовано, що відмовляючи у задоволенні запиту на інформацію розпорядник не застосовував "трискладового тесту" або застосував його лише частково, то це є підставою для визнання такої відмови розпорядника протиправною.

Відповідач, у відмові вказує, що запитувана інформація є інформацією з обмеженим доступом, а саме: конфіденційною інформацією (персональними даними), тобто відомостями чи сукупністю відомостей про фізичну особу, яка ідентифікована або може бути конкретно ідентифікована.

Згідно з частиною другою статті 5 Закону України «Про захист персональних даних» не є конфіденційною інформацією персональні дані, що стосуються здійснення особою, яка займає посаду, пов'язану з виконанням функцій держави або органів місцевого самоврядування, посадових або службових повноважень.

У Рішенні Конституційного Суду України від 20 січня 2012 року № 2-рп/2012 у справі за конституційним поданням Жашківської районної ради Черкаської області щодо офіційного тлумачення положень частин першої, другої статті 32, частин другої, третьої статті 34 Конституції України зазначено: "Вирішуючи питання щодо конфіденційності інформації про особу, яка займає посаду, пов'язану зі здійсненням функцій держави або органів місцевого самоврядування, та членів її сім'ї, Конституційний Суд України виходить з такого, що належність інформації про фізичну особу до конфіденційної визначається в кожному конкретному випадку. Перебування особи на посаді, пов'язаній зі здійсненням функцій держави або органів місцевого самоврядування, передбачає не тільки гарантії захисту прав цієї особи, а й додаткові правові обтяження. Публічний характер як самих органів-суб'єктів владних повноважень, так і їх посадових осіб вимагає оприлюднення певної інформації для формування громадської думки про довіру до влади та підтримку її авторитету у суспільстві.

Парламентська Асамблея Ради Європи у своїй Резолюції від 25 грудня 2008 року № 1165 (1998) (далі - Резолюція № 1165) вказала, що публічні особи повинні усвідомлювати, що особливий статус, який вони мають у суспільстві, автоматично збільшує рівень тиску на приватність їхнього життя (пункт б). Згідно із законодавством України не належать до інформації з обмеженим доступом відомості, зазначені у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, поданій відповідно до Закону України "Про запобігання корупції", крім відомостей, зазначених в абзаці четвертому частини першої статті 47 вказаного Закону (частина шоста статті 6 Закону № 2939-VI); персональні дані, зазначені у декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру, оформленій за формою і в порядку, встановленими Законом України "Про засади запобігання і протидії корупції" (частина третя статті 5 Закону України від 1 червня 2010 року № 2297-VI "Про захист персональних даних") (пункт 3.3 мотивувальної частини вказаного Рішення Конституційного Суду України).

Пунктом 6.4 Постанови від 29.09.2016 року № 10 передбачено, що при визначенні того, чи є суспільний інтерес в отриманні інформації, суди повинні враховувати таке.

З урахуванням положень частини другої статті 29 Закону України «Про інформацію» предметом суспільного інтересу вважається інформація, яка свідчить про загрозу державному суверенітету, територіальній цілісності України; забезпечує реалізацію конституційних прав, свобод і обов'язків; свідчить про можливість порушення прав людини, введення громадськості в оману, шкідливі екологічні та інші негативні наслідки діяльності (бездіяльності) фізичних або юридичних осіб тощо.

Перелік видів інформації, що може бути предметом суспільного інтересу, не є вичерпним.

З огляду на характер суспільно необхідної інформації законодавство не надає вичерпного визначення цього поняття. Гнучкість законодавства в цьому аспекті виправдано надає судам можливість визначати, чи є конкретна інформація суспільно необхідною, з врахуванням індивідуальних обставин справи.

Таким чином, оцінюючи конкретну інформацію на предмет наявності суспільного інтересу до неї, суди повинні застосовувати певні критерії.

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

27 ВЕР 2024

Світлана Д. В. Д.

Так, наприклад, інформація може вважатись суспільно необхідною, якщо її поширення сприяє:

- 1) дискусії з питань, що хвилюють суспільство чи його частину, необхідності роз'яснення питань, які важливі для актуальної суспільної дискусії;
- 2) з'ясуванню та розумінню причин, які лежать в основі рішень, які приймає державний орган, орган місцевого самоврядування, його службова чи посадова особа;
- 3) посиленню підзвітності і підконтрольності влади суспільству загалом, у тому числі шляхом забезпечення прозорості процесу підготовки і прийняття владних рішень;
- 4) дієвому контролю за надходженням та витрачанням публічних коштів, розпорядженням державним або комунальним майном, розподіленням соціальних благ;
- 5) запобіганню розтраті, привласненню публічних коштів і майна, запобіганню незаконному особистому збагаченню публічних службовців;
- 6) захисту навколишнього середовища, виявленню завданої або можливої шкоди екології, обізнаності суспільства про дійсний стан довкілля та чинники, які на нього впливають;
- 7) виявленню ризиків для здоров'я людей, для громадської безпеки і порядку, запобігання їм та їх наслідкам;
- 8) виявленню шкідливих для людини наслідків діяльності (бездіяльності) фізичних або юридичних осіб;
- 9) інформуванню про діяльність органів публічної влади (державних органів, органів місцевого самоврядування), про їхні внутрішні правила, організацію роботи тощо;
- 10) інформуванню про діяльність та поведінку публічних осіб, тобто осіб, які обіймають посади публічної служби та/або користуються публічними ресурсами, а також, у ширшому значенні, осіб, які відіграють певну роль у громадському житті - в політиці, економіці, мистецтві, соціальній сфері, спорті чи у будь-якій іншій сфері;
- 11) викриттю недоліків у діяльності органів публічної влади, їхніх працівників;
- 12) виявленню порушень прав людини, зловживання владою, корупційних правопорушень, неетичної поведінки публічних службовців, невиконання (чи неналежного, недбалого виконання) ними своїх обов'язків, дискримінації за будь-якою ознакою;
- 13) інноваціям, науковим дослідженням;
- 14) економічному розвитку, підприємницькій діяльності, інвестиціям;
- 15) виявленню фактів введення громадськості в оману.

Крім того, визначаючи те, чи є інформація суспільно необхідною, необхідно враховувати:

- особу запитувача. Якщо інформацію запитує журналіст або особа, яка, користуючись сучасними засобами комунікації, створює площадку для суспільного обговорення важливих питань, систематично інформує суспільство про суспільні події, представник громадської організації, це є додатковим аргументом на користь наявності суспільного інтересу запитуваної інформації;
- якщо інформація стосується публічного діяча або особи, яка претендує на зайняття публічної посади, то це додатковий аргумент на користь розкриття інформації. Така інформація може бути обмежена в доступі лише через серйозні обставини та високу ймовірність завдання істотної шкоди. Публічними діячами у цьому контексті можуть вважатись особи, які обіймають посади публічної служби (посади в державних органах, органах місцевого самоврядування) або користуються державними ресурсами, а також усі ті, хто відіграє певну роль у суспільному житті (у галузі політики, економіки, мистецтва, соціальній сфері, спорті чи в будь-якій іншій галузі). Чим вищою є посада

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

27 ВЕР 2024

Селік Д.В. [Signature] 46

публічної служби, яку займає особа або на яку претендує особа, тим меншою є можливість обмеження доступу до інформації про неї.

Враховуючи вище викладені положення законодавства та судову практику, а також, з урахуванням особи стосовно якої запитується інформація, суд вважає, що наявні обґрунтовані підстави для задоволення позовних вимог в цій частині.

Щодо зобов'язання Головного центру обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України у місячний строк з дня набрання рішення законної сили подати до Дніпропетровського окружного адміністративного суду звіт про виконання судового рішення у даній справі, суд зазначає наступне.

Положеннями статті 382 Кодексу адміністративного судочинства України встановлені спеціальні способи судового контролю за виконанням судових рішень в адміністративних справах, а саме: суд, який ухвалив судові рішення в адміністративній справі, може зобов'язати суб'єкта владних повноважень, не на користь якого ухвалене судові рішення, подати у встановлений судом строк звіт про виконання судового рішення.

Судові рішення, яке набрало законної сили згідно ст.370 КАС України, є обов'язковим для учасників справи, для їхніх правонаступників, а також для всіх органів, підприємств, установ та організацій, посадових чи службових осіб, інших фізичних осіб і підлягає виконанню на всій території України, а у випадках, встановлених міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, або за принципом взаємності, - за її межами. Невиконання судового рішення тягне за собою відповідальність, встановлену законом.

Даною нормою встановлено, що законна сила рішення суду є його правовою дією, яка проявляється в тому, що встановлені рішенням суду права підлягають беззаперечному відновленню на вимогу уповноважених осіб.

Встановлення судового контролю за виконанням судового рішення шляхом зобов'язання суб'єкта владних повноважень, не на користь якого ухвалене судові рішення, подати у встановлений судом строк звіт про виконання судового рішення (ч. 1 ст. 382 Кодексу адміністративного судочинства України), про що також просить позивач, є правом суду, а не обов'язком, яке не виключає існування принципу обов'язковості судового рішення, згідно з яким судові рішення, що набрали законної сили, є обов'язковими до виконання всіма органами державної влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими та службовими особами, фізичними і юридичними особами та їх об'єднаннями на всій території України (ст. 129-1 Конституції України, ч.2 ст.14 Кодексу адміністративного судочинства України).

Таким чином, суд не вбачає підстав для встановлення судового контролю за виконанням рішення суб'єктом владних повноважень.

Згідно до ч. 1 ст. 72 КАС України, доказами в адміністративному судочинстві є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

Відповідно до ч.ч. 1, 2 ст. 77 КАС України, кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених статтею 78 цього Кодексу.

При цьому суд виходить з положень, закріплених в п. 41 висновку № 11 (2008) Консультативної ради європейських суддів щодо якості судових рішень, де вказано, що обов'язок суддів наводити підстави для своїх рішень не означає необхідності відповідати на кожен аргумент захисту на підтримку кожної підстави захисту. Обсяг цього обов'язку може змінюватися залежно від характеру рішення. Згідно з практикою Європейського суду з прав людини очікуваний обсяг обґрунтування залежить від різних доводів, що їх може наводити кожна зі сторін, а також від різних правових положень, звичаїв та доктринальних принципів, а крім того, ще й від різних практик підготовки та представлення рішень у різних країнах. З тим, щоб дотриматися принципу справедливого суду, обґрунтування рішення повинно засвідчити, що суддя справді дослідив усі основні питання, винесені на його розгляд.

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

27 ВЕР 2024

Селік Д.В.

[Handwritten signature]

Докази 5

Згідно ч. ч. 1-3 ст. 90 КАС України суд оцінює докази, які є у справі, за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на їх безпосередньому, всебічному, повному та об'єктивному дослідженні. Жодні докази не мають для суду наперед встановленої сили. Суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо.

З урахуванням вищенаведеного, суд приходиться до висновку про часткове задоволення позовних вимог.

Розподіл судових витрат здійснюється у відповідності до ст. 139 КАС України.

Керуючись ст. 243-246, 250, 262 Кодексу адміністративного судочинства України, суд, -

УХВАЛИВ:

Позовну заяву Громадської організації «Люстраційна антикорупційна рада Придніпров'я» (49081, м. Дніпро, вул. Каруни, 3, код ЄДРПОУ: 39344758) до Головного центру обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України (01601, м. Київ, вул. Володимирська, 26, службове прим. 107, код ЄДРПОУ: 37996391), третя особа: ОСОБА_1 (АДРЕСА_1) про визнання відмови протиправною та зобов'язання вчинити певні дії - задовольнити частково.

Визнати протиправною бездіяльність Головного центру обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України, яка полягає у відмові надати інформацію Громадській організації «Люстраційна антикорупційна рада Придніпров'я» на запит про доступ до публічної інформації від 08.02.2023 року №02/08/01;

Зобов'язати Головний центр обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України надати Громадській організації «Люстраційна антикорупційна рада Придніпров'я» наступну публічну інформацію в письмовому вигляді, шляхом надсилання на електронну пошту ІНФОРМАЦІЯ_1 відомості, коли/де перетинав кордон України, із зазначенням дат перетину кордону, депутат Дніпропетровської обласної ради (до 25.11.2022 року займав посаду першого заступника голови Дніпропетровської обласної ради) ОСОБА_1 за період з 01.01.2022 року по 08.02.2023 року;

В задоволенні решти позовних вимог відмовити.

Стягнути на користь Громадської організації «Люстраційна антикорупційна рада Придніпров'я» судові витрати з оплати судового збору у розмірі 2684,00 грн. за рахунок бюджетних асигнувань Головного центру обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України.

Рішення суду набирає законної сили відповідно до вимог статті 255 Кодексу адміністративного судочинства України та може бути оскаржене в строки, передбачені статтею 295 Кодексу адміністративного судочинства України.

Суддя

Н.В. Захарчук-Борисенко

**ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ**

27 ВЕР 2024

Суддя Н.В. Захарчук-Борисенко

Розгляд № 16

Категорія справи № 160/9340/23: Адміністративні справи (з 01.01.2019); Справи щодо захисту політичних (крім виборчих) та громадянських прав, зокрема щодо; забезпечення права особи на доступ до публічної інформації.

Надіслано для оприлюднення: 05.06.2024. Зареєстровано: 06.06.2024. Забезпечено надання загального доступу: 07.06.2024.

Дата набрання законної сили: 05.06.2024

Номер судового провадження: 852/1946/24



ТРЕТІЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД

ПОСТАНОВА

іменем України

05 червня 2024 року м. Дніпро справа № 160/9340/23

Третій апеляційний адміністративний суд у складі колегії суддів:

головуючого - судді Юрко І.В., суддів: Білак С.В., Чабаненко С.В.,

розглянувши в порядку письмового провадження апеляційну скаргу Головного центру обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України на рішення Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 22 грудня 2023 року в адміністративній справі №160/9340/23 (головуючий суддя 1-ї інстанції - Захарчук-Борисенко Н.В.) за позовом Громадської організації «Люстраційна Антикоруційна рада Придніпров'я» до Головного центру обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України; (третя особа - ОСОБА_1) про визнання відмови протиправною та зобов'язання вчинити певні дії,-

ВСТАНОВИВ:

Позивач 26.04.2022 року звернувся до Дніпропетровського окружного адміністративного суду з позовом до Головного центру обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України, в якому просив:

- визнати протиправною бездіяльність Головного центру обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України, яка полягає у відмові надати інформацію на запит про доступ до публічної інформації від 08.02.2023 року №02/08/01;

- зобов'язати відповідача надати Громадській організації «Люстраційна антикорупційна рада Придніпров'я» наступну публічну інформацію в письмовому вигляді, шляхом надсилання на електронну пошту ІНФОРМАЦІЯ_2: відомості, коли/де перетинав кордон України, із зазначенням дат перетину кордону, депутат Дніпропетровської обласної ради (до 25.11.2022 року займав посаду першого заступника голови Дніпропетровської обласної ради) ОСОБА_1 за період з 01.01.2022 року по 08.02.2023 року;

- зобов'язати відповідача у місячний строк з дня набрання рішення законної сили подати до Дніпропетровського окружного адміністративного суду звіт про виконання судового рішення у даній справі.

В обґрунтування адміністративного позову зазначено, що відмова відповідача надати запитувану інформацію є протиправною, безпідставною та такою, що суперечить вимогам чинного законодавства

ЗГІДНО З 27 ВЕР 2024
ОРИГІНАЛОМ

Світ О.В. [Signature]

України. Так, відмовляючи у наданні запитуваної інформації, відповідач виходив із того, що така інформація є з обмеженим доступом, проте не вказав її категорію (конфіденційна, таємна чи службова). Окрім того, з посиланням на частину 2 статті 5 Закону України «Про захист персональних даних», вказує, що не є конфіденційною інформацією-персональні дані, які стосуються здійснення особою, уповноваженою на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, посадових чи службових повноважень. Вважає, що запитувана інформація є суспільно необхідною, оскільки її отримання буде сприяти підзвітності посадової особи - ОСОБА_1 під час виконання ним своїх посадових обов'язків. Звертає увагу, що у своєму запиті не просив надати інформацію, передбачену частиною 2 статті 11 Закону України «Про інформацію», а відомості щодо перетину державного кордону України не є такою інформацією. Конфіденційною є інформація про фізичну особу, доступ до якої обмежено фізичною або юридичною особою, крім суб'єктів владних повноважень. Тому, оскільки позивач запитував інформацію не про пересічну фізичну особу, а про посадову особу суб'єкта владних повноважень, то норми, які захищають фізичну особу не поширюються на посадову особу суб'єкта владних повноважень, а отже, інформація є відкритою.

Рішенням Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 22 грудня 2023 року адміністративний позов задоволено частково.

Визнано протиправною бездіяльністю Головного центру обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України, яка полягає у відмові надати інформацію Громадській організації «Люстраційна антикорупційна рада Придніпров'я» на запит про доступ до публічної інформації від 08.02.2023 року №02/08/01.

Зобов'язано Головний центр обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України надати Громадській організації «Люстраційна антикорупційна рада Придніпров'я» наступну публічну інформацію в письмовому вигляді, шляхом надсилання на електронну пошту ІНФОРМАЦІЯ_2: відомості, коли/де перетинав кордон України, із зазначенням дат перетину кордону, депутат Дніпропетровської обласної ради (до 25.11.2022 року займав посаду першого заступника голови Дніпропетровської обласної ради) ОСОБА_1 за період з 01.01.2022 року по 08.02.2023 року.

У задоволенні іншої частини позовних вимог відмовлено.

Не погодившись з рішенням суду першої інстанції, відповідач подав апеляційну скаргу, в якій просить скасувати рішення суду та прийняти нове рішення про відмову в задоволенні позовних вимог в повному обсязі.

В обґрунтування апеляційної скарги зазначено, що рішення суду першої інстанції ухвалено з не повним з'ясуванням обставин, що мають значення для справи, неправильним застосуванням норм матеріального права. Апелянт вказує, що судом першої інстанції неправильно встановлено обставини у справі, оскільки режим «конфіденційності» інформації про перетинання державного кордону України особою встановлений на законодавчому рівні, а саме пунктом 13 Положення про базу даних «Відомості про осіб, які перетнули державний кордон України, в'їхали на тимчасово окуповану територію України або виїхали з такої території», затвердженого наказом МВС України від 27.09.2022 року № 614, зареєстрованого у МЮ України 26.10.2022 року за № 1319/38655, визначено, що інформація (відомості) про осіб, які перетнули державний кордон України, в'їхали на тимчасово окуповану територію України або виїхали з такої території, що обробляється в Базі даних, є інформацією з обмеженим доступом, а саме конфіденційною інформацією (персональними даними). При цьому обмеження доступу до інформації є належним заходом для досягнення мети - захистити відповідний інтерес особи. Вважає, що у запиті позивача на публічну інформацію відсутні будь-які докази про те, що дана інформація є суспільно необхідною та не зазначено мети її отримання, окрім посилання на приписи частини другої статті 29 Закону України «Про інформацію».

Позивач подав відзив на апеляційну скаргу, в якому просив апеляційну скаргу залишити без задоволення.

Суд апеляційної інстанції розглянув справу відповідно до приписів статті 311 КАС України в порядку письмового провадження за наявними у справі матеріалами.

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

27 ВЕР 2024

Світлана Д. В.

Дел

Відповідно до частин першої та другої статті 308 КАС України суд апеляційної інстанції переглядає справу за наявними у ній і додатково поданими доказами та перевіряє законність і обґрунтованість рішення суду першої інстанції в межах доводів та вимог апеляційної скарги. Суд апеляційної інстанції не обмежений доводами та вимогами апеляційної скарги, якщо під час розгляду справи буде встановлено порушення норм процесуального права, які є обов'язковою підставою для скасування рішення, або неправильне застосування норм матеріального права.

Колегія суддів, перевіrivши матеріали справи, доводи апеляційної скарги, встановила наступне.

Позивач - ГО «Люстраційна Антикорупційна рада Придніпров'я» є юридичною особою, зареєстрований в ЄДРПОУ (39344758) з 11.08.2014 року.

08.02.2023 року позивач звернувся до Головного центру обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України із запитом № 02/08/01, в якому просив надати відомості, коли/де перетинав кордон України, із зазначенням дат перетину кордону, депутат Дніпропетровської обласної ради (до 25.11.2022 року займав посаду Першого заступника голови Дніпропетровської обласної ради VIII): ОСОБА_1, ІНФОРМАЦІЯ_1, РНОКПП НОМЕР_1, - за період з 01.01.2022 року по 08.02.2023 року.

Відповідач листом № 91/ЗПІ-197-201 від 09.02.2023 року повідомив позивача, що центр обробки спеціальної інформації не має правових підстав для надання запитуваної інформації, оскільки така інформація є з обмеженим доступом та стосується приватного життя особи, про яку запитується, і її захист від неналежного поширення забезпечується Конституцією України, Законом України «Про інформацію», «Про захист персональних даних», а тому може поширюватися лише за згодою особи або в інших, передбачених законом, випадках. Повідомлено, що наявна запитувана інформація стосовно ОСОБА_2 без його особистої письмової згоди, буде надана на виконання відповідного судового рішення про витребування зазначеної інформації з усіма обов'язковими реквізитами про особу, згідно чинного законодавства. Також, запитувана інформація є інформацією з обмеженим доступом, а саме: конфіденційною інформацією (персональними даними), тобто відомостями чи сукупністю відомостей про фізичну особу, яка ідентифікована або може бути конкретно ідентифікована».

Не погодившись із бездіяльністю відповідача, яка полягає у відмові в наданні інформації на запит, позивач оскаржив таку відмову до суду.

Задовольняючи позов частково, суд першої інстанції виходив з того, що законних підстав для обмеження доступу до інформації відносно особи, яка займає посаду, пов'язану з виконанням функцій держави або органів місцевого самоврядування, посадових або службових повноважень, немає, а відмова у доступі до публічної інформації є необґрунтованою.

Апеляційний суд, переглядаючи рішення суду першої інстанції в межах доводів та вимог апеляційної скарги та на підставі встановлених фактичних обставин справи, перевіrivши правильність застосування судом норм матеріального та процесуального права, зазначає про таке.

Відповідно до частини другої статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до статті 34 Конституції України кожен має право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб - на свій вибір. Здійснення цих прав може бути обмежене законом в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя.

Натомість, здійснення цих прав може бути обмежене законом в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання

ЗГІДНО З 27 ВЕР 2024
ОРИГІНАЛОМ *Cecilia D.B.* *[Signature]*

розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя.

Положення статті 40 Конституції України гарантують кожній особі право направляти індивідуальні чи колективні письмові звернення або особисто звертатися до органів державної влади, органів місцевого самоврядування та посадових чи службових осіб цих органів, що зобов'язані розглянути звернення і дати обґрунтовану відповідь у встановлений законом строк.

Відповідно до статті 1 Закону України «Про доступ до публічної інформації» публічна інформація - це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом.

Статтею 3 Закону України «Про доступ до публічної інформації» визначені гарантії забезпечення права на доступ до публічної інформації, відповідно до якої право на доступ до публічної інформації гарантується: обов'язком розпорядників інформації надавати та оприлюднювати інформацію, крім випадків, передбачених законом; визначенням розпорядником інформації спеціальних структурних підрозділів або посадових осіб, які організують у встановленому порядку доступ до публічної інформації, якою він володіє; максимальним спрощенням процедури подання запиту та отримання інформації; доступом до засідань колегіальних суб'єктів владних повноважень, крім випадків, передбачених законодавством; здійсненням парламентського, громадського та державного контролю за дотриманням прав на доступ до публічної інформації; юридичною відповідальністю за порушення законодавства про доступ до публічної інформації.

Доступ до інформації забезпечується, зокрема, шляхом надання інформації за запитами на інформацію (пункт 2 частини 1 статті 5 цього Закону).

Відповідно пункту 1 частини першої статті 13 Закону України «Про доступ до публічної інформації» розпорядниками інформації для цілей цього Закону визнаються суб'єкти владних повноважень - органи державної влади, інші державні органи, органи місцевого самоврядування, органи влади Автономної Республіки Крим, інші суб'єкти, що здійснюють владні управлінські функції відповідно до законодавства та рішення яких є обов'язковими для виконання.

В силу частини четвертої статті 13 Закону України «Про доступ до публічної інформації» усі розпорядники інформації незалежно від нормативно-правового акта, на підставі якого вони діють, при вирішенні питань щодо доступу до інформації мають керуватися цим Законом.

Відповідно до частини другої статті 1 Закону «Про доступ до публічної інформації» (далі по тексту - Закон №2939) публічна інформація є відкритою, крім випадків, встановлених законом.

Такі випадки встановлені частиною першою статті 6 Закону № 2939, згідно з якою публічною інформацією з обмеженим доступом, є:

- 1) конфіденційна інформація;
- 2) таємна інформація;
- 3) службова інформація.

Згідно із частиною другою статті 6 Закону №2939 обмеження доступу до інформації здійснюється відповідно до закону при дотриманні сукупності таких вимог:

- 1) виключно в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи кримінальним правопорушенням, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя;
- 2) розголошення інформації може завдати істотної шкоди цим інтересам;

ЗГІДНО З
 ОРИГІНАЛОМ
 27 ВЕР 2024
 Селів Д.В. [Signature]
 52

3) шкода від оприлюднення такої інформації переважає суспільний інтерес в її отриманні.

При цьому законодавством України чітко встановлено обов'язок розпорядника інформації надати мотивовану відповідь на запит у визначений Законом строк.

Зокрема, розпорядник інформації має право відмовити в задоволенні запиту, якщо інформація, що запитується, належить до категорії інформації з обмеженим доступом відповідно до частини другої статті 6 цього Закону (п.2 ч.1 статті 22 Закону №2939).

Згідно із частиною четвертою статті 22 Закону №2939 у відмові в задоволенні запиту на інформацію має бути зазначено:

- 1) прізвище, ім'я, по батькові та посаду особи, відповідальної за розгляд запиту розпорядником інформації;
- 2) дату відмови;
- 3) мотивовану підставу відмови;
- 4) порядок оскарження відмови;
- 5) підпис.

Відмова в задоволенні запиту на інформацію надається в письмовий формі.

Щодо відмови відповідача у надати інформації Громадській організації «Люстраційна антикорупційна рада Придніпров'я» на запит про доступ до публічної інформації від 08.02.2023 року №02/08/01, апеляційний суд зазначає наступне.

Пунктом 5.2. Постанови Пленуму Вищого адміністративного суду від 29.09.2016 року № 10 «Про практику застосування адміністративними судами законодавства про доступ до публічної інформації» (далі по тексту - № 10) передбачено, що згідно з частиною першою статті 7 Закону України «Про доступ до публічної інформації» конфіденційна інформація - це інформація, доступ до якої обмежено фізичною або юридичною особою, крім суб'єктів владних повноважень, та яка може поширюватися у визначеному ними порядку за їхнім бажанням відповідно до передбачених ними умов.

Водночас, відмінне за обсягом визначення конфіденційної інформації закріплено у частині другій статті 21 Закону України «Про Інформацію», за якою конфіденційною є інформація про фізичну особу незалежно від відповідного її волевиявлення.

З метою усунення наведеної колізії суди повинні застосовувати положення частини четвертої статті 9 Кодексу адміністративного судочинства України, за якою у разі встановлення невідповідності закону Конституції України суд застосовує правовий акт, який має вищу юридичну силу, тобто Конституцію України, а саме положення про те, що інформація про особу є конфіденційною, крім окремо визначених випадків (Рішення Конституційного Суду України від 20 січня 2012 року № 2-рп/2012).

Виходячи з положень частини першої статті 7 Закону України «Про доступ до публічної інформації», частини другої статті 21 Закону України «Про інформацію» та статті 32 Конституції України конфіденційна інформація може поширюватись у таких випадках:

- особа самостійно встановила випадки (порядок, умови), коли ця інформація може поширюватись (наприклад, у договорі про використання прав на комерційну таємницю);
- коли особа у відповідь на прохання/пропозицію дає згоду на використання своїх конфіденційних даних. При цьому використання таких даних третьою особою здійснюється відповідно до умов наданої особою згоди;
- коли закон дозволяє певним суб'єктам отримувати та використовувати конфіденційну інформацію без згоди особи. У таких випадках суб'єкт діє на виконання установлених повноважень та для досягнення визначеної мети (наприклад, отримання конфіденційної інформації в ході оперативно-

розшукової діяльності або в ході проведення досудового слідства) і поширення конфіденційної інформації обмежується положеннями закону;

- коли розголошення конфіденційної інформації відповідає суспільному інтересу і право громадськості знати цю інформацію переважає шкоду, яку може бути завдано особі поширенням її конфіденційної інформації. Таке поширення здійснюється відповідно до статті 29 Закону України «Про інформацію» після застосування «трискладового тесту».

Статтею 29 Закону України «Про інформацію» передбачено, що інформація з обмеженим доступом може бути поширена, якщо вона є суспільно необхідною, тобто є предметом суспільного інтересу, і право громадськості знати цю інформацію переважає потенційну шкоду від її поширення.

Предметом суспільного інтересу вважається інформація, яка свідчить про загрозу державному суверенітету, територіальній цілісності України; забезпечує реалізацію конституційних прав, свобод і обов'язків; свідчить про можливість порушення прав людини, введення громадськості в оману, шкідливі екологічні та інші негативні наслідки діяльності (бездіяльності) фізичних або юридичних осіб тощо.

Відповідно до пункту 6.2 Постанови № 10 з відмови у доступі до публічної інформації повинно вбачатися:

1) якому з перелічених у пункті 1 частини другої статті 6 Закону України «Про доступ до публічної інформації» інтересів (далі - правомірні інтереси) відповідає обмеження, а також чому обмеження доступу відповідає зазначеному інтересу (інтересам);

2) у чому конкретно полягає шкода правомірному інтересу (інтересам); яким є причинно-наслідковий зв'язок між наданням доступу та можливим настанням шкоди; чому ця шкода є істотною; яка ймовірність настання шкоди внаслідок надання доступу до інформації (пункт 2 частини другої статті 6 Закону України «Про доступ до публічної інформації»);

3) чому шкода від надання інформації переважає суспільний інтерес в її отриманні (пункт 3 частини другої статті 6 Закону України «Про доступ до публічної інформації»);

Відсутність висновку розпорядника інформації щодо наявності хоча б однієї зі згаданих трьох підстав «трискладового тесту» означає, що законних підстав для обмеження доступу до інформації немає, а відмова у доступі до публічної інформації є необґрунтованою.

Тому якщо під час розгляду справи в суді буде з'ясовано, що відмовляючи у задоволенні запиту на інформацію розпорядник не застосовував «трискладового тесту» або застосував його лише частково, то це є підставою для визнання такої відмови розпорядника протиправною.

Як встановлено судом першої інстанції, відповідач у відмові вказує, що запитувана інформація є інформацією з обмеженим доступом, а саме: конфіденційною інформацією (персональними даними), тобто відомостями чи сукупністю відомостей про фізичну особу, яка ідентифікована або може бути конкретно ідентифікована.

Згідно з частиною другою статті 5 Закону України «Про захист персональних даних» не є конфіденційною інформацією персональні дані, що стосуються здійснення особою, яка займає посаду, пов'язану з виконанням функцій держави або органів місцевого самоврядування, посадових або службових повноважень.

У Рішенні Конституційного Суду України від 20 січня 2012 року № 2-рп/2012 у справі за конституційним поданням Жашківської районної ради Черкаської області щодо офіційного тлумачення положень частин першої, другої статті 32, частин другої, третьої статті 34 Конституції України зазначено: «Вирішуючи питання щодо конфіденційності інформації про особу, яка займає посаду, пов'язану зі здійсненням функцій держави або органів місцевого самоврядування, та членів її сім'ї, Конституційний Суд України виходить з такого, що належність інформації про фізичну особу до конфіденційної визначається в кожному конкретному випадку. Перебування особи на посаді, пов'язаній зі здійсненням функцій держави або органів місцевого самоврядування, передбачає не

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

27 ВЕР. 2024

Суд Д.Р.

Дер

тільки гарантії захисту прав цієї особи, а й додаткові правові обтяження. Публічний характер як самих органів-суб'єктів владних повноважень, так і їх посадових осіб вимагає оприлюднення певної інформації для формування громадської думки про довіру до влади та підтримку її авторитету у суспільстві».

Парламентська Асамблея Ради Європи у своїй Резолюції від 25 грудня 2008 року №1165 (1998) (далі - Резолюція № 1165) вказала, що публічні особи повинні усвідомлювати, що особливий статус, який вони мають у суспільстві, автоматично збільшує рівень тиску на приватність їхнього життя (пункт 6). Згідно із законодавством України не належать до інформації з обмеженим доступом відомості, зазначені у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, поданій відповідно до Закону України «Про запобігання корупції», крім відомостей, зазначених в абзаці четвертому частини першої статті 47 вказаного Закону (частина шоста статті 6 Закону №2939); персональні дані, зазначені у декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру, оформленій за формою і в порядку, встановленими Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції» (частина третя статті 5 Закону України від 1 червня 2010 року №2297-VI «Про захист персональних даних») (пункт 3.3 мотивувальної частини вказаного Рішення Конституційного Суду України).

Пунктом 6.4 Постанови № 10 передбачено, що при визначенні того, чи є суспільний інтерес в отриманні інформації, суди повинні враховувати таке.

З урахуванням положень частини другої статті 29 Закону України «Про інформацію» предметом суспільного інтересу вважається інформація, яка свідчить про загрозу державному суверенітету, територіальній цілісності України; забезпечує реалізацію конституційних прав, свобод і обов'язків; свідчить про можливість порушення прав людини, введення громадськості в оману, шкідливі екологічні та інші негативні наслідки діяльності (бездіяльності) фізичних або юридичних осіб тощо.

Перелік видів інформації, що може бути предметом суспільного інтересу, не є вичерпним.

З огляду на характер суспільно необхідної інформації законодавство не надає вичерпного визначення цього поняття. Гнучкість законодавства в цьому аспекті виправдано надає судам можливість визначати, чи є конкретна інформація суспільно необхідною, з врахуванням індивідуальних обставин справи.

Таким чином, оцінюючи конкретну інформацію на предмет наявності суспільного інтересу до неї, суди повинні застосовувати певні критерії.

Так, наприклад, інформація може вважатись суспільно необхідною, якщо її поширення сприяє:

- 1) дискусії з питань, що хвилюють суспільство чи його частину, необхідності роз'яснення питань, які важливі для актуальної суспільної дискусії;
- 2) з'ясуванню та розумінню причин, які лежать в основі рішень, які приймає державний орган, орган місцевого самоврядування, його службова чи посадова особа;
- 3) посиленню підзвітності і підконтрольності влади суспільству загалом, у тому числі шляхом забезпечення прозорості процесу підготовки і прийняття владних рішень;
- 4) дієвому контролю за надходженням та витрачанням публічних коштів, розпорядженням державним або комунальним майном, розподіленням соціальних благ;
- 5) запобігання розтраті, привласненню публічних коштів і майна, запобігання незаконному особистому збагаченню публічних службовців;
- 6) захисту навколишнього середовища, виявленню завданої або можливої шкоди екології, обізнаності суспільства про дійсний стан довкілля та чинники, які на нього впливають;
- 7) виявленню ризиків для здоров'я людей, для громадської безпеки і порядку, запобігання їм та їх наслідкам;

ЗГІДНО З 27 ВЕР 2024
ОРИГІНАЛОМ

Світлана Р. В. Діва

- 8) виявленню шкідливих для людини наслідків діяльності (бездіяльності) фізичних або юридичних осіб;
- 9) інформуванню про діяльність органів публічної влади (державних органів, органів місцевого самоврядування), про їхні внутрішні правила, організацію роботи тощо;
- 10) інформуванню про діяльність та поведінку публічних осіб, тобто осіб, які обіймають посади публічної служби та/або користуються публічними ресурсами, а також, у ширшому значенні, осіб, які відіграють певну роль у громадському житті - в політиці, економіці, мистецтві, соціальній сфері, спорті чи у будь-якій іншій сфері;
- 11) викриттю недоліків у діяльності органів публічної влади, їхніх працівників;
- 12) виявленню порушень прав людини, зловживання владою, корупційних правопорушень, неетичної поведінки публічних службовців, невиконання (чи неналежного, недбалого виконання) ними своїх обов'язків, дискримінації за будь-якою ознакою;
- 13) інноваціям, науковим дослідженням;
- 14) економічному розвитку, підприємницькій діяльності, інвестиціям;
- 15) виявленню фактів введення громадськості в оману.

Крім того, визначаючи те, чи є інформація суспільно необхідною, необхідно враховувати:

- особу запитувача. Якщо інформацію запитує журналіст або особа, яка, користуючись сучасними засобами комунікації, створює площадку для суспільного обговорення важливих питань, систематично інформує суспільство про суспільні події, представник громадської організації, це є додатковим аргументом на користь наявності суспільного інтересу запитуваної інформації;

- якщо інформація стосується публічного діяча або особи, яка претендує на зайняття публічної посади, то це додатковий аргумент на користь розкриття інформації. Така інформація може бути обмежена в доступі лише через серйозні обставини та високу ймовірність завдання істотної шкоди. Публічними діячами у цьому контексті можуть вважатись особи, які обіймають посади публічної служби (посади в державних органах, органах місцевого самоврядування) або користуються державними ресурсами, а також усі ті, хто відіграє певну роль у суспільному житті (у галузі політики, економіки, мистецтва, соціальної сфері, спорті чи в будь-якій іншій галузі). Чим вищою є посада публічної служби, яку займає особа або на яку претендує особа, тим меншою є можливість обмеження доступу до інформації про неї.

Враховуючи викладене, апеляційний суд погоджується з висновком суду першої інстанції про наявність обґрунтованих підстав для задоволення позовних вимог в частині зобов'язання розпорядника інформації надати запитувану інформацію відносно особи, яка займає посаду, пов'язану з виконанням функцій держави або органів місцевого самоврядування.

Рішення суду першої інстанції в частині відмови зобов'язання відповідача подати до суду першої інстанції звіт про виконання судового рішення сторонами не оскаржується, а тому судом апеляційної інстанції в цій частині рішення суду не переглядається.

За змістом положень частин першої, другої статті 77 Кодексу адміністративного судочинства України кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених статтею 78 цього Кодексу. В адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача.

Враховуючи наведені вище обставини в їх сукупності, апеляційний суд погоджується із висновком суду першої інстанції, що відповідачем не доведено правомірності своїх дій (рішення) у спірних правовідносинах.

ЗГІДНО З 27 ВЕР 2024
ОРИГІНАЛОМ

Суддя Д.В. Д...

У пункті 58 Рішення Європейського суду з прав людини у справі «Серявін та інші проти України» від 10.02.2010 Суд повторює, що згідно з його усталеною практикою, яка відображає принцип, пов'язаний з належним здійсненням правосуддя, у рішеннях судів та інших органів з вирішення спорів мають бути належним чином зазначені підстави, на яких вони ґрунтуються. Хоча пункт 1 статті 6 Конвенції зобов'язує суди обґрунтовувати свої рішення, його не можна тлумачити як такий, що вимагає детальної відповіді на кожен аргумент. Міра, до якої суд має виконати обов'язок щодо обґрунтування рішення, може бути різною в залежності від характеру рішення. Хоча національний суд має певну свободу розсуду щодо вибору аргументів у тій чи іншій справі та прийняття доказів на підтвердження позицій сторін, орган влади зобов'язаний виправдати свої дії, навівши обґрунтування своїх рішень.

Наведене дає підстави для висновку, що доводи скаржника у кожній справі повинні оцінюватись судами на предмет їх відповідності критеріям конкретності, доречності та важливості у рамках відповідних правовідносин з метою належного обґрунтування позиції суду. Відтак, інші, зазначені в апеляційній скарзі доводи, окрім проаналізованих вище, ґрунтуються на довільному трактуванні фактичних обставин справи і норм матеріального права, а тому такі не вимагають детальної відповіді або спростування.

Враховуючи викладене, суд апеляційної інстанції дійшов висновку, що суд першої інстанції правильно встановив обставини справи та ухвалив судове рішення з додержанням норм матеріального і процесуального права, доводи апеляційної скарги не спростовують висновків суду першої інстанції, а зводяться до переоцінки доказів та незгоди з ними тому підстави для задоволення апеляційної скарги та скасування рішення суду відсутні.

Згідно частини першої статті 316 Кодексу адміністративного судочинства України суд апеляційної інстанції залишає апеляційну скаргу без задоволення, а рішення або ухвалу суду - без змін, якщо визнає, що суд першої інстанції правильно встановив обставини справи та ухвалив судове рішення з додержанням норм матеріального і процесуального права.

Керуючись статтями 243, 250, 294, 308, 311, 315, 316, 321, 322, 325, 328, 329 Кодексу адміністративного судочинства України, суд, -

ПОСТАНОВИВ:

Апеляційну скаргу Головного центру обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України на рішення Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 22 грудня 2023 року в адміністративній справі №160/9340/23 залишити без задоволення.

Рішення Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 22 грудня 2023 року в адміністративній справі №160/9340/23 залишити без змін.

Постанова суду апеляційної інстанції набирає законної сили з дати її прийняття та може бути оскаржена в касаційному порядку безпосередньо до Верховного Суду протягом тридцяти днів.

Головуючий - суддя

суддя

суддя

І.В. Юрко

С.В. Білак

С.В. Чабаненко

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

27 ВЕР 2024

С.В. Білак

Додаток №7

Платіжна інструкція № 5297

Платник	ПЛАТФОРМА ГРОМАДСЬКИЙ КОНТРОЛЬ ГО	Одержувач	ГУК у Дн-кій обл/Чечел.р/22030101
Код платника	39689459	Код одержувача	37988155
Рахунок платника	UA533052990000026004050268103	Рахунок одержувача	UA368999980313141206084004632
Надавач платіжних послуг платника	АТ КБ "ПРИВАТБАНК"	Надавач платіжних послуг одержувача	КАЗНАЧЕЙСТВО УКРАЇНИ

Сума 3 028.00 грн (три тисячі двадцять вісім гривень 00 копійок)

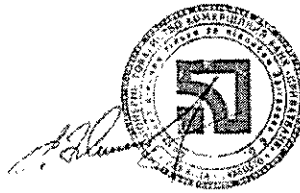
Призначення платежу 101 39689459; Судовий збір, за позовом Громадська організація "ПЛАТФОРМА ГРОМАДСЬКИЙ КОНТРОЛЬ", Дніпропетровський окружний адмін. суд

Підпис платника
27/09/2024
Селін Денис Вікторович

Підписано з використанням електронного підпису

Підпис надавача платіжних послуг

Заїграєв Є.О.
Член Правління банку (з питань корпоративного та малого і середнього бізнесу)



Дата складання 27/09/2024 11:29

Одержано банком 27/09/2024 11:29

Дата виконання 27/09/2024 11:29

Код для перевірки JSVR5JQH3TLI2677TGI
pb.ua/check

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

27 ВЕР 2024

Селін Д.В.